LAHOLMS TIDNING

N:R 183. Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson. ONSDAGEN DEN 13 AUGUSTI 1947. Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm. ÅRG. 16.

Amerikansk varning i grekiska frågan

JORDEN RUNT PÅ TRE DYGN. Den amerikanska jorden runt-flygaren kapten William Odom anlände på söndagskvällen till Chicago efter att ha flugit jorden runt på 73 timmar och 6 minuter. — Två bilder från mellanlandningen i Paris.

Ryskt veto skall ej hindra USA att ge Grekland skydd

LAKE SUCCES den 12. (TT från Reuter.)

Ordföranden i det underutskott, som sökte åstadkomma en kompromisslösning om FN:s ingripande på Balkan måste på tisdagen informera säkerhetsrådet om att utskottet fullständigt misslyckats härmed. Senare informerade USA säkerhetsrådet om, att i händelse rådets ingripande på Balkan omintetgjordes genom Rysslands veto vore USA redo att vidta andra åtgärder för att "skydda" Grekland.

Den amerikanske delegaten Herschel Johnson anklagade rakt på sak kommunisterna överallt för att bära ansvaret för orolligheterna i Grekland. Greklands grannar i norr var angripare och att USA var redo att tillsammans med varje annan medlem av FN delta i åtgärder för att hjälpa Grekland att bevara sitt oberoende. Vi får icke längre vika undan inför hotet om veto. Tiden är inne att ärligt och uppriktigt säga vad vi tänker. USA anser, att Grekland hotas av en stor fara från gerillabanden stödda av Jugoslavien, Bulgarien och Albanien, och från kommunisterna, vilkas syfte det är att upprätta en totalitär regering, underordnad kommunistkontrollerade länder. Detta hot mot Greklands oberoende kan stävjas, om FN ingriper med fast hand. Eftergifter skulle bli till en signal för angriparna att de kan handla ostraffat. Ett majoritetsbeslut, även om det kullkastades genom veto, skulle vara en fast grund för framtida aktioner inom ramen för stadgan. Om säkerhetsrådet misslyckas till följd av vetot, måste frågan hänskjutas till generalförsamlingen. USA kommer icke att sitta lugnt och se på, medan Greklands integritet och oberoende hotas.

Johnson betonade med skärpa, att USA möjligen kunde skrida till aktioner utanför ramen för säkerhetsrådet. — Vi anser icke våra åtagande i FN slut, endast därför att vi ser syftemålen omintetgjorda genom vetot. Alltför tydligt användes vetot för att försvara anfallshandlingar av Jugoslavien, Albanien och Bulgarien.

Vi skall inte tveka att tillgripa varje tänkbar åtgärd inom ramen av FN för att ge Grekland allt det skydd det kan behöva i framtiden. Fortsatt uraktlåtenhet från säkerhetsrådets sida att vidta "effektiva åtgärder" i detta fall på grund av Sovjets veto kan enligt amerikansk åsikt inte hindra stater, som är villiga till handling, att vidta aktioner så länge de handlar i överensstämmelse med FN:s allmänna syften och principer. Detta gäller särskilt då en individuell eller kollektiv aktion vidtas för att stödja den kurs, som klart godkänts av säkerhetsrådets majoritet. Om säkerhetsrådet hindras genom ryskt veto så är vi övertygade om att generalförsamlingen kommer att begagna sin makt för att skydda Grekland.

USA skulle också vara redo att samarbeta med likasinnade medlemmar av FN, om det gäller att vidta eventuellt nödvändiga åtgärder inom ramen för församlingens rekommendationer för att ge Grekland det skydd som det enligt stadgan är berättigat till.

Johnsons uttalande hänför sig tydligen till artikel 51 i stadgan. Enligt denna har FN:s medlemmar "naturlig rätt till individuellt eller kollektivt självförsvar i händelse av väpnat angrepp mot någon medlem av FN", intill dess att säkerhetsrådet vidtagit nödiga åtgärder för upprättande av internationell fred och säkerhet.

John föreslog en ny amerikansk resolution, i vilken säkerhetsrådet uppmanas att förklara Albanien, Bulgarien och Jugoslavien skyldiga till att ha stött de grekiska gerillastyrkorna och sålunda utgöra ett hot mot freden enligt stadgans kapitel 7. I resolutionen uppfordras de tre balkanländerna att upphöra med hjälpen till gerillaavdelningarna och beordras FN:s kommission att följa händelsernas gång.

Greklandsdebatten uppsköts därefter till kl 15,30 på torsdag.

Hälften av all boskap i Norge får nedslaktas

Mjölkbristen i Oslo är redan svår

OSLO den 12. (TT fr. NTB.)

Torkan de senaste veckorna väntas medföra att skörden blir så dålig, att man tvingas slakta ned ända till hälften av all boskap, om det inte kommer regn inom kort. I Oslo kan man inte få ut sin mjölkranson ens nu, och läget väntas bli sämre när skolorna börjar nästa vecka. Många bönder har redan börjat slakta sin boskap.

SVERIGES STÖRSTA SKYTTESEGER. Sverige tog sin hittills största skyttseger i VM-tävlingarnas avslutning på Stora Skuggan. Det var på svenskt armégevär, där Sverige dubbelsegrade individuellt och tog hem en oväntad lagseger. Två svenskar svarade för världsrekord, Tore Wickström, Linköping, med 189 poäng i liggande och Kurt Johansson med 173 poäng i stående. Bilden visar Kurt Johansson (t. v.) och Tore Yickström vid anslagstavlan med deras världsrekordresultat.

Bohuspräst hjälpte norsk nazist att rymma ur landet

STOCKHOLM den 12. (TT)

Kyrkoherde Anders Andersson i Skuttunge har dömts till 900 kr:s böter för att han icke följt ordningsföreskrifterna om anmälning av utlännings bostadsort. Utlänningen skulle enligt Expressen vara en norsk nazist och landsskvisker, som i 14 månader hållits i rannsakningsfängelse i Norge, men lyckats fly till Sverige. Här skulle han på ett utdrag ur församlingsboken i Skutunge, där han stod som svensk medborgare och vilket intyg var underskrivet med kyrkoherde Anderssons namn ha erhållit pass och i väras försvunnit närmast till Le Havre.

Affären har varit föremål för en omfattande undersökning hos landsfogden i Uppsala och kriminaltekniska anstalten. Vid förhör har kyrkoherde Andersson uppgivit att utdraget ur församlingsboken måste vara en blankett som han underskrivit in blanco och som norrmannen lyckats komma över. Beträffande åtalsfrågan är det enligt tidningen ännu icke avgjort huruvida kyrkoherden skall ställas till ansvar för tjänstefel eller om åtalet kan utsträckas vidare.

Finska kommunisterna går i LAPPOS fotspår

HELSINGFORS den 12. (TT)

Nya Pressen behandlar i sin tisdagsledare den politiska minoriteten och demokratin. Tidningen skriver bl. a.:

För inte så länge sedan var det Lappomännen och IKL som utmanade den allmänna demokratiska opinionen genom sina öppna försök att tillvälla sig ett större inflytande över den politiska utvecklingen än deras numerära styrka förutsatte. I dag är det kommunisternas tur.

De socialdemokratiska kommentarerna med anledning av talman Fagerholms tal, att det är kommunisternas "anarkistiska metoder" som har åstadkommit att socialdemokraterna slutit leden, är endast ett annat sätt att uttrycka majoritetens känslor av ovilja gentemot en minoritet, som inte accepterar den begränsade roll dylika tilldelas inom ett demokratiskt samhälle. Kritiken riktar sig ingalunda enbart mot målen för kommunisternas strävanden utan mot medlen och metoderna, när denna kritik kommer inifrån arbetarrörelsens egna leder.

— Den senaste tiden har på olika arbetsplatser flygblad spritts, som riktar sig mot alla icke-kommunister, omtalar tidningen Kauppalehti. Förut har däremot ända sedan krigets slut kommunisterna ej gjort arbetsplatserna till fält för sin agitation. Flygbladen är hållna i fanatisk och ofta obalanserad ton, förklarar tidningen.

Brädgårdsbrand i Karlstad vållade skador för 8 milj.

KARLSTAD den 12. (TT)

Värden för 7—8 miljoner kr förstördes på tisdagen, då Vidöns brädgård i Karlstad brann ned. Brädgården, som omfattar en yta av cirka 15,000 kvm, var värd torde uppgå till 5—6 milj. kr. Dessutom förstördes fasta industriella byggnader, vars värde torde uppgå till 5—6 milj. kr. Dessutom förstördes fasta inventarier, tillhörande Skogshallsverken utanför pråmar o. dyl. till ett värde av cirka 2 milj. kr.

Elden började vid 15-tiden i en pråm, som förslade virke till en skuta på Vänern. Man vet inte med bestämdhet hur elden uppkommit, men man tror att vårdslöshet med eld kan ha orsakat jättebranden. I det torra virket fick elden lätt näring och inom kort var brädgården övertänd på flera platser, då gnistor kastades omkring i den rätt starka sydvästliga vinden. Brandkårerna från Skoghall, Hammarö och Karlstad alarmerades omedelbart, men fick uteslutande inrikta sig på att försöka begränsa eldens framfart. Senare på eftermiddagen tillkallades även Bofors brandkår.

I omedelbar närhet av brandplatsen finns skog samt arbetarbostäder. Dessa var också starkt hotade, och folket började uzrymma sina bostäder, men som tur var fick elden aldrig något fäste här, trots att det pyrde i taken på en hel del villor. Även skogen lyckades brandmännen rädda. Gnistor kastades över stora områden och t. o. m. långt bakom arbetarvillorna hade elden fått fäste i en del hus, men då man i tid upptäckte faran kunde elden släckas.

Det brunna var försäkrat för betydande belopp, men förlusterna torde bli svåra att täcka, då det mesta virket skulle exporteras. Ett långvarigt stopp i exporten måste också bli följden. En förhärjande brand härjade brädgården även 1923 då värden för 3—4 milj. kr förstördes.

Sjuntorps tegelbruk nedbrunnit

GÖTEBORG den 12. TT)

Torpa tegelbruk vid Göta älv cirka 2,5 km. från Sjuntorp härjades sent på måndagskvällen av eld, som ödelade hela det stora komplexet med orklador och ugnar. Om orsaken till branden vet man ännu ingenting. Arbetsstyrkan hade gått hem i ordinarie tid. Bruket sysselsätter normalt ett trettiotal man.

Bevin eller Bevan efter Attlee?

Liket i murtråget:

Inte mord, men trafikolycka

STOCKHOLM den 12. (TT)

Polisen har nu så gott som avskrivit mordteorin beträffande diversearbetaren Karl Heribert Blomgrens mystiska död i ett murtråg i Lilla Alby.

Undersökningarna har nämligen visat att Blomgren icke kan ha blivit berövad livet på den plats där han hittades. Där fanns endast små mängder blod efter obetydliga ansiktsskrämor, och växtligheten kring fyndplatsen var så orörd, att Blomgren icke kan ha blivit släpad dit. Man tror att Blomgren ensam varit på hemväg, då han blivit illamående och satt sig vid murtråget för att vila, varvid han troligen drabbats av en hjärtattack. Han har nämligen på senaste tiden klagat över smärtor i hjärttrakten.

Den rättsmedicinska undersökningen visade att Blomgren fått halskotpelaren bruten med våldsam kraft. Skadan påminner osökt om en skada till följd av en trafikolycka.

Möjligheten att Blomgren skadats till döds genom en trafikolycka är sålunda icke utesluten. Härtill kommer att en droskbil observerats invid den plats, där Blomgren hittades.

En kamrat till den döde, som hittade liket i murbrukstråget, har underkastats långvariga förhör utan att något indicium för mord kunnat fastställas.

Kritiken mot Attlee växer på alla håll

LONDON den 12. (TT fr. Reuter.)

Möjligt är att den brittiska regeringen måste grundligt ombildas under parlamentets sommarferier, som börjar i morgon och varar sex veckor, om regeringens krisplan icke vinner allmänt gillande. För första gången sedan arbetarpartiet kom till makten ansattes Attlee samtidigt av sina kolleger inom kabinettet och av utanför regeringen stående kretsar.

Närmast till för premierministerposten, om Attlee skulle avgå, är utrikesminister Bevin. Sådana dominerande personligheter som lordpresidenten Morrison och finansminister Dalton torde dock motsätta sig att Bevin träder i Attlees ställe.

Om det skulle ske en omsvängning åt vänster inom den brittiska politiken, så kunde nuvarande hälsovårdsministern Bevan möjligen bli premierminister. Bevan säges ha hotat med att avgå, om regeringen uppger sina planer på förstatligande av stålindustrin. Han har en mängd beundrare, särskilt bland de parlamentsledamöter som brinner av längtan att få alla socialiseringsloftena infriade så snabbt som möjligt.

Allt starkare krav förljudes på att yngre skickligare förmågor skall upptas i regeringen och att de nuvarande ministrarna skall ges poster som passar dem bättre.

PRÄKTIGA "LEKSAKER" törs man kanske säga om den utställning av modellbygge av olika slag som anordnats i Kent, England. En grupp modellbyggande ingenjörer visar sina finaste alster, till vilka hör ovanstående lokomotiv, in i detalj som ett riktigt. Som synes kan det ta passagerare och är en stor attraktion bland de unga besökarna.

VENEDIG: Den svårbestigliga bergstoppen Cemolo Cimetta vid Cortina d'Ampezzo har krävt ytterligare två dödsoffer. Hittills har nitton alpinister mist livet vid sina försök att betvinga den 650 meter höga lodräta klippväggen.

— — —

LONDON: Sovjetregeringen har uttryckt en förhoppning om att de engelsk-ryska handelsförbindelserna skall kunna återupptas. Det ryska beskedet lämnades som svar på ett initiativ från brittisk sida.

Varför motorkontroll endast efter norska triumfer i Sverige?

Vid en festlighet som Norska Motorklubbens oslosektion arrangerade för de i nordiska mästerskapen på motorcykel deltagande norrmännen dryftades frågan om kontroll av maskinernas volym.

En av de tävlande, som i söndags deltog i Sundsvall, förklarade att arrangörerna krävt kontroll av de norska maskinerna. Detta tilläts och ingen anmärkning fanns att göra. Då krävde emellertid de norska ryttarna att också de övrigas maskiner skulle kontrolleras. Härvid visade det sig att flera svenska och danska maskiner inte höll måttet, sade han.

Sekreteraren i Norska Motorklubbens Oslosektion O. V. Johannesson framhöll att orsaken till denna kontroll stod att finna i de många norska triumferna under mästerskapstävlingarna. Efter bantävlingen i Umeå hade också krav på kontroll framställts, men då den norska lagledningen satte som villkor att alla maskiner skulle undersökas blev det ingenting av med saken.

Stortjuven Hellman skyldig till flera hundra stöldkupper

STOCKHOLM den 12. (TT)

Stortjuven Sven Hilding Robert Hellman var helt förklädd och hade stora, hornbågade glasögon, då han greps. Kriminalmän sökte gå ifatt honom på en gata på Norr, men Hellman ökade farten. Då detta inte hjälpte vände Hellman sig snabbt mot dem och drog fram en automatpistol, som han dock icke hann använda innan poliserna kastade sig över honom och avväpnade honom.

Polisen hade spårat upp Hellmans tillfälliga bostad hos en kvinna på Norr, och där har de hittat en mängd tjuvgods men inga juveler. Man påträffade även ett delvis färdigt förfalskat pass, vilket tyder på att Hellman tänkt ta sig ur landet. Åtminstone en del av de sju tusenlapparna Hellman hade på sig torde enligt polisens mening härröra från inbrottet i AB Svenska Mjölkprodukter.

Hellman torde ha flera hundra kupper bakom sig. Största bytet fick han 1939 då han bl. a. stal aktier för en kvarts miljon i Skeppsbrohuset i Göteborg. Efter denna jättekupp uppträdde han som fransk markis i Stockholm, där han levde som societetslejon i de finaste kretsar

Svenskfödd artist slog ihjäl sig i sin dotters åsyn

KÖPENHAMN den 12. (TT från RB.)

Under föreställning i Tivoli på tisdagskvällen inträffade en olycka, som kostade en 28-årig svenskfödd artist livet. Två kvinnliga artister, "Two Enochs", uppträdde i ett trapetsnummer, då den ena av dem, Hjördis Enoch, förlorade sitt grepp i trapetsen och från åtta meters höjd störtade ned på scengolvet. I fallet bröt hon nacken och avled på väg till sjukhus. Bland åskådarna befann sig även den omkomnas åttaåriga dotter.

Vita Bandets 29:de rikskonferens öppnades på tisdagen i närvaro av 200 medlemmar, varav hälften valda ombud. Öppningshögtidligheten hölls i Nora kyrka, där förbundsordföranden, fröken Maria Sandström, Stockholm, och prosten Helge Arvedson, Nora, talade.

Konferensen fortsättes t. o. m. torsdag.

Laholms Tidning
Smedjegatan, Laholm.
Dagligt nyhets- o. annonsorgan för Laholms stad och södra Halland, Markaryd samt angränsande delar av sydvästra Småland och nordvästra Skåne. Lösnummer 10 öre.
Redaktör: J. S. MJÄLLBY.
Telefoner:
Redaktionen 300
Expeditionen och annonskontoret 299

Dödsfall

Att vår älskade kära moder

Anna Svensson

lämnade oss i dag i en ålder av 88 år, innerligt sörjd och i tacksamt minne bevarad av oss, barnbarn och barnbarnsbarn, släkt och vänner, tillkännagives härmed.

Flintarp den 13 aug. 1947.

HILMA o. FRITZ
GOTTHARD o. EMMA
AGDA.

Sv. ps. 590, vers 6.

Vid DÖDSFALL
RING eller BESÖK
ANDRÉNS BEGRAVNINGSBYRA
KISTOR och SVEPNINGAR alla prislägen. **Allt ombesörjes.**
Stortorget, Laholm. Tel. 69.
Sommarbost. Mellbystrand. Tel. 69

SIGFR. E. ANDERSSONS BEGRAVNINGSBYRA
Gamlebygatan, Laholm.
REKOMMENDERAS.
Kistor, Svepningar till platsens billigaste priser.
Allt ombesörjes. Tel. 175.

KRANSAR och BUKETTER
Smakfullt bundna.
Till humana priser.
Kist- o. Altardekorationer utföras
FLORA BLOMSTERHANDEL.
Tel. 114, Laholm.

Vid DÖDSFALL
Vänd Eder till
VEINGE BEGRAVNINGSBYRA.
KRANSAR, BUKETTER, SVEPNINGAR och KISTOR till ortens lägsta priser.
Blomsterförmedling till in- och utlandet.
Hämtning från dödsorten ombesörjes.
VEINGE MÖBELAFFÄR. TEL. 61.

Vid DÖDSFALL
anlita
BASTADS MÖBELAFFÄR
Gustaf Holm).
Lager av likkistor och svepningar
Tel. 234 Båstad

SVENSSONS BEGRAVNINGSBYRÅ.
Kistor och tillbehör.
Allt ombesörjes.
Tel. 54 Ränneslöv.
Tel. 68 Vallberga.

Ger högsta - tar lägsta ränta
Östra Karups Sparbank
öppet måndagar, onsdagar, lördagar 10—13.
SPARFRÄMJANDET

Tillkännagivande

Ansökan om fridlysning av Kungl. Hallands flygflottiljs bombfällningsplats i Tönnersjö och Veinge socknar.

(Rubriken anslås i eller invid Tönnersjö och Veinge församlingars kyrkor **söndagen den 17 augusti 1947**, varom vederbörande pastor anmodas hit insända bevis.)

Kungl. Hallands flygflottilj har anhållit om fridlysning av sin inom Tönnersjö och Veinge socknar belägna bombfällningsplats omfattande följande fastigheter, nämligen: Hilles hult 1^6 (södra delen), Hilleshult 1^2 a (södra delen), Rörsilt 1^5, 2^7, 2^8, 2^9, 2^{11}, 3^4 och 3^5 inom Tönnersjö socken samt Allared 2^5 (del), 2^6 (del), 2^8, 2^{13}, 2^{14} och 2^{15}, Låssbygget 1^4, 1^{11} och 1^3 samt allmänningen Sofiefält till Göstorps och Skogsgårds byar inom Veinge socken. Viss del av Låssbygget 1^3 är avsedd att undantagas från fridlysning.

Därest någon har något att erinra i ärendet, torde yttrande ingivas till länsstyrelsen **senast den 28 augusti 1947.** Handlingarna jämte karta över området hållas under tiden tillgängliga hos länsstyrelsen. Halmstad den 9 augusti 1947.

LÄNSSTYRELSEN.

Laholms landsförsamlings skoldistrikt.

Undervisningen för läsåret 1947—48 tager sin början vid samtliga skolor måndagen den 18 d:s kl. 9 f. m.

Skolstyrelsen.

Aktieägarna

i **A.-B. Mellbystrands Havsbad** kallas till ordinarie bolagsstämma å Stadshotellet i Laholm onsdagen den 27 aug. 1947 kl. 19.

Styrelsen.

Ett hjärtligt tack

till abonnenterna vid Vallberga telefonstation och för övrigt alla som uppvaktat mig på min 50-årsdag.

Hilma Jacobsson.

På förekommen anledning

förbjudes allt beträdande av marker och enskilda vägar tillhörande Egron Johansson, Gunnar Johansson, Fritiof Kroon och Gustav Axelsson, alla i Kyrkhult, Knäred.

För jakten.
Stor sortering av **vapen** och **ammunition** i
A.-B. LAHOLMS JÄRNHANDEL.
Tel. 134 Laholm. Tel. 204.

Glasögonhuset
STORA TORG 7
HALMSTAD

Till salu
HALM
till salu från tröska i dag och i morgon. **Hemmeslövs gård. Tel. 138 Östra Karup.**

Billiga MÖBLER.
Billiga mattor.
SANDBERGS, Bruksgatan 29, Hälsingborg.
Tel. 16055 - 16054 - 16056.

Nöjen
Skottorps Biograf
Torsd. kl. 8 e. m.
Sigurd Wallén—Doris Svedlund
NÄR ÄNGARNA BLOMMA.
"Spännande som en thriller."

Varning.

Fredagen den 15 augusti inkopplas 6000 volts ledningarna från Mestocka till Jonsnahult, Ekernahult, Pershult, Grevabygget och Baggabygget i Knäreds socken jämte till desamma anslutna transformatorstationer och lågspänningsnät.

Från och med ovannämnda dag komma anläggningarna att föra livsfarlig spänning. Det är således livsfarligt att vidröra nedfallen tråd eller lina.

SYDKRAFT.

OLJEFAT,
tjärfat, tomsäckar, tomglas. krossglas, bivax, lump, pappersavfall, metaller och järnskrot av alla slag köpes till högsta gällande priser.
Vattentunnor och taggtråd till salu.
S. Aronsson, Skrotaffär.
Hamnupplaget.
Halmstad. Tel.. Namnanrop: **S. Aronsson.**

SMÅGRISAR,
prima i vikt 15—25 kg., köpas för omgående lastning.
EMIL NILSSON, Örkelljunga, tel. 113.

DEN 13 AUGUSTI.

Vad strider bönderna om?

Den som dagligen skummar tidningsspalterna vet vid det här laget att bönderna krävt en inkomstförbättring om 200 miljoner kronor och att riksdagen en varm dag i början av juli beslutat följa regeringens förslag att låta beloppet stanna vid 156 miljoner kronor. Han vet också att bönderna inte undergivet böjt sin nacke under oket utan att de en vist framhärdat i sitt krav på den begärda inkomstförbättringen. Men mycket mera vet en tidningsläsare i allmänhet inte, såvida han inte är statsråd, riksdagsman eller jordbrukare.

Säkerligen har dock en och annan av dem, som inte är närmare initierad, förvånat sig över den bondska halsstarrigheten i prisfrågan och sagt sig: "Vad nu då! Vägrar bönderna att finna sig i riksdagens och regeringens i förväg fastställda beslut? Dit hän kan de goda lantmännen inte gärna ha bragts utan att de känt sig hårt pressade av svårigheter. Hur ligger den här saken egentligen till?"

Den som drar sådana slutsatser av det som hänt på prisregleringens område, är på rätt spår. Jordbrukarna är trängda mot väggen. De kan, sedan de reducerat sitt ursprungliga krav till de ovannämnda 200 miljonerna, inte retirera längre, de måste göra halt och försvara sin näring, om den skall bestå.

Säkerligen finns det många här i landet som tror, att kravet på höjda produktpriser syftar till att tillförsäkra hemmansägare och storjordbrukare en ökad räntabilitet på det nedlagda jordbrukskapitalet. En sådan förbättring vore visserligen inte obefogad. Jordbrukarna skulle behöva ett kraftigt handtag som hjälp till ökad mekanisering och rationalisering över huvudtaget. Men nu är det inte alls detta som saken gäller. Striden står uteslutande om möjligheterna att **öka arbetskraftens betalning.** Varje öre av de medgivna 156 miljonerna och likaså varje öre av de begärda 200 miljonerna komma att gå till en höjning av arbetsförtjänsten per timme.

Ungefär en tredjedel av jordbruksarbetet utföres av löntagare, lantarbetarna. De återstående två tredjedelarna utföres av jordbrukarna själva och deras familjemedlemmar, som alltså i detta hänseende är att jämställa med de anställda arbetarna. Principen i jordbruksregleringen har också alltid varit att lantarbetarna och den jordbrukare, som själv går bakom plogen, skall ha samma betalning för de timmar, en var av dem arbetar. Lantarbetarna får sin betalning genom sin timlön eller månadslön, jordbrukarna får sin betalning genom priset på de produkter, han frambringar. Den som driver sitt jordbruk med avlönad personal kommer alltså att få avstå hela sin anpart av den nu diskuterade inkomstförbättringen till ökade löner. Hans enda intresse i denna sak är att få möjlighet att betala en högre lön till sina arbetare. Och åt den jordbrukare, som inte har någon löneanställd arbetare, ger inkomstförbättringen inte någon ökad kapitalränta, men väl samma höjning av arbetsinkomsten per timme, som lantarbetaren får.

Om detta råder det i stort sett ingen meningsskiljaktighet. Allmän enighet råder också om att arbetsförtjänsten vid jordbruket måste höjas. Striden står om höjningens storlek. Bönderna vill öka lantarbetarnas lön och arbetsinkomsten över huvud taget vid jordbruksarbete med 200 miljoner kronor, vilket motsvarar 20 öre pr arbetstimme, regeringen och riksdagsmajoriteten vill låta inkomstförbättringen stanna vid ett belopp, som ger bara 15 öres höjning per timme.

Naturligtvis är det svårt för en oinitierad att bilda sig en egen mening i fråga om en höjning av arbetsinkomsterna med 20 öre per timme är mer befogad än en höjning med bara 15 öre. Måhända kan dock några jämförelsesiffror visa vägen. Enligt Socialstyrelsens senaste uppgifter uppskattas lantarbetarens medelförtjänst för år 1947 till kr. 1:43 per timme, medan industriarbetaren har kr. 2:32. Lantarbetaren och småbrukaren har alltså 89 öre mindre i timmen än sin kollega i industrien. 89 öres skillnad motsvarar omkring 60 proc. av lantarbetarens lön. Är det underligt då att lantarbetaren söker sig till industrien, att jordbrukarungdom dras från hemgårdens ständiga slit och släp och att den ena nötkreatursbesättningen efter den andra måste slaktas ned på grund av brist på arbetskraft. Aldrig någonsin har jordbruket stått inför sådana svårigheter i arbetskraftshänseende som det gör för närvarande.

En förbättring av jordbrukets arbetsinkomst med 200 miljoner för det kommande året, d. v. s. med 20 öre pr timme, utjämnar sannerligen inte löneklyftan. Men den skulle ställa jordbrukarna och lantarbetarna i ungefär samma förhållande till industriarbetarna, som innan de sistnämnda erhöllo sin kraftiga lönehöjning i vintras. Kan någon som oförblindad och objektivt ser på detta krav säga att det är ohemult och alltför långt gående? Måste man inte tvärtom erkänna att bönderna visat en återhållsamhet i sina krav, som är värd en betydligt större uppskattning än den, som kommit till uttryck i pressens ofta argsinta utfall och ibland förvrängda och felaktiga framställningar av sakläget.

Kommer en höjning av inkomstförbättringen från 156 miljoner kr. till 200 miljoner, alltså en höjning med 44 miljoner kronor, att medföra en stegring av levnadskostnaderna för konsumenterna? Nej, inte om resultatet nås genom sänkning av priserna på de förnödenheter, som jordbrukarna måste inköpa. Det är denna väg, som jordbrukarna i första hand begärt att statsmakterna skall gå. Men även om inkomstjusteringen måste baseras på en höjning av jordbrukets produktpriser, blir ett tillmötesgående av böndernas krav inte ruinerande för den övriga delen av folket.. För konsumenterna betyder de 44 miljonerna en ökad utgift av ungefär 15 öre per vecka och familjemedlem. För bönderna betyder det möjligheten att åtminstone i någon mån hejda arbetskraftens flykt från jordbruket, möjligheten att fortsätta sin för hela folket livsviktiga näring i samma driftsformer som hittills.

Ofta möter man den föreställningen att jordbrukets produktpriser uppehålles genom subventioner. Det var verkligen så en gång i tiden nämligen för halvtannat decennium sedan, då jordbruket gick igenom en svår ekonomisk kris. Men det är sannerligen inte så längre. När staten nu måste importera en väsentlig del av brödsädesbehovet från främmande länder, har den exempelvis för argentinskt vete betalat nära 70 kr. pr deciton i svensk hamn. De svenska jordbrukarna får inklusive arealbidrag c:a 30 kr. Är det detta som kallas för subvention av det svenska jordbruket?

Sanningen är tvärtom den, att det är konsumenterna, som för närvarande är subventionerade, nämligen genom att jordbruksprodukternas priser hållas nere. Bönderna opponera dock ej mot systemet som sådant. Det kan måhända åter komma tider, då de behöver ett skydd mot dumpingpriser på världsmarknaden. Men de anser det rimligt att prisregleringen inte tillämpas på sådant sätt, att de ställs inför oövervinnerliga svårigheter. De anser det rimligt att de beredas möjlighet att ge sina arbetare samma lönehöjning i öre per timme, som industriarbetarna tillkämpade sig i vintras. Det är detta som striden gäller: böndernas strid för en ökning av lönen åt lantarbetarna och arbetsinkomsten åt de jordbrukare som i arbetshänsende är ojämställda med arbetare.

LAHOLM

VÄDERLEKEN:

Svag, på kusten måttlig, något tilltagande vind, tidvis ökad molnighet, uppehållsväder, tämligen varmt.

Bilägare!
Alltid snabb och pålitlig hjälp med gummireparationer hos
Laholms Nya Gummiverkstad
Tel. 200.

Vägar i Östra Karup och Hasslöv asfalteras.

Hela Sverige kommer nästa år att bli skådeplats för omfattande vägarbeten. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har nämligen i dagarna fått regeringens bemyndigande att ställa anslag till förfogande för de olika länens vägförvaltningar att användas till permanentbeläggning av vägarna samt förbättringar och förstärkningar. Det rör sig om anslag kring miljonen i varje län, och det är främst de stora rikshuvudvägarna som skola få ordentlig beläggning.

I Hallands län omfattar de omedelbara planerna asfaltering av Hallandsvägen — eller som den här heter Göteborgsvägen — inom samhällena mellan Halmstad och Falkenberg. Likaså skall vägen genom Torups samhälle och vid Trönninge station samt en del vägar i södra Halland, i Hasslöv och Östra Karup asfalteras.

Hallands län fick dessutom ett anslag på 200.000 kr. för förstärkning och förbättring av bl. a. Hallandsvägen som blev mycket skadad av tjälen i vintras. I Halland ämnar man sätta i gång i maj 1948 och hoppas vara klar i september.

Höjd landstingsskatt i Kristianstads län.

Kristianstads läns landstings förvaltningsutskott föreslår landstinget en från 2.80 kronor till 3.00 kronor förhöjd landstingsskatt för år 1948. Vid 1943 års lagtima landstingsmöte beslöts en skatt på 2.80 och den har sedan kunnat hållas fyra år framåt, men i år har utskottet sett sig nödsakat föreslå förhöjning med 20 öre, detta med hänsyn till den väsentligt ökade staten.

Det uppgjorda statförslaget slutar nämligen på ej mindre än 17.773.575:57 kronor och är den största i landstingets historia. Innevarande års stat slutade på ett belopp av 15.203.769:13 kronor, vadan ökningen uppgår till 2.569.806:44 kronor. Denna avsevärda ökning ligger helt i de stegrade lönekostnaderna, framhåller landstingsdir. Axel Bengtsson, medan tidigare ökningar i staten varit betingade av utvecklingen av landstingets sjukvårdande uppgifter.

Landstingets utredningskommitté har föreslagit utbyggnad av kronikervården, vilket tillstyrkes av sjukvårdsberedningen. Kostnadskalkylen slutar på 3,495,800 kronor, men då landstinget tidigare för vissa i förslaget upptagna byggnadsprojekt anvisat 1.309.000 kronor och statsbidrag beräknas erhållas med 672.000 kronor, erfordras för förslagets finansiering ett belopp av kronor 1,514,800. Förvaltningsutskottet tillstyrker bifall till förslaget samt hemställer att det begärda anslaget måtte anvisas. Förslaget avser bl. a. inrättandet av ett hem för kroniskt sjuka i Örkelljunga.

Nya bestämmelser om gåvopaketen.

Handelskommissionen har vidtagit vissa ändringar i tidigare bestämmelser rörande varor, som få medföras vid utresa ur riket och sändas som gåvopaket till utlandet. Den viktigaste nyheten gäller gåvopaketen.

Enligt de nya bestämmelserna skall nämligen utom det tilläggskort till personkortet, som berättigar till avsändande av gåvopaketet, även själva personkortet uppvisas för tull-, järnvägs- respektive postmyndighet varje gång utförsel av gåvopaket sker. Detta för att hindra massutförsel på en mängd kort samtidigt.

Vad resandetrafiken beträffar har den inskränkningen införts, att en utlänning, för att få utföra tillåtna kvantiteter licensfria varor, måste ha uppehållit sig minst fyra dygn i landet.

I fråga om kvantiteterna har också en del smärre förändringar vidtagits. Sålunda får nu utföras antingen 250 gr. kaffe eller 100 gr. te eller 200 gr. kakao mot förut samma kvantiteter av både kaffe, te och kakao. Vidare har utförseln av torkad frukt och russin, som förut fått utföras fritt, begränsats till 250 gr. I licenspliktiga gåvopaket får slutligen endast 500 gr. tobaksvaror utföras mot tidigare ett kilo.

Bestämmelserna träda i kraft den 16 augusti. (TT.)

Skaraborgs jordbrukare stöder strejkbeslutet.

Länsförbundets ledning i Skara meddelar, att förtroendemän i R. L. F:s lokalavdelningar i Skaraborgs län sammanträtt i resp. ortsförbund. Förtroendemännen, som representerar cirka 15,000 av länets jordbrukare, har enhälligt beslutat att på dessas vägnar deklarera fullständig solidaritet med RLF:s och lantbruksförbundets ledningar ifråga om total inställelse av höstsådden liksom även ifråga om ytterligare åtgärder, som kan vara ergorderliga för att ge eftertryck åt de minimikrav Sveriges jordbrukare riktat till landets regering.

Häststammen

har vid en av statistiska centralbyrån verkställd räkning befunnits omfatta 592,782 djur, vilket innebär minskning med nära sex proc. under ett års tid. Det är främst antalet yngre hästar som gått tillbaka. Det synes som om mekaniseringen av jordbruket, vilken under krisåren hejdades på grund av material- och bränslebrist, nu åter tagit starkare fart.

Ifråga om Hallnds län redovisas 24,939 hästar, nämligen 20,216 om tre år och däröver samt 4,223 unghästar och föl.

Halmstads Slakteriförenings

samtliga avräkningsnoteringar äro oförändrade sedan föregående vecka. Tillförseln förra veckan var 1.225 svin, 650 kalvar. får och lamm samt 150 storboskap.

Laholms landsförsamlings skolor.

Som framgår av annons tager undervisningen sin början måndagen den 18 d:s.

Västsveriges första lantbruksmuseum.

Västsverige kommer snart att få sitt första lantbruksmuseum, om styrelsen för Älvsborgs läns folkhög skola i Fristad av landstinget får ett anslag på 10,000 kr.

Den på skolans område belägna stora förrådsbyggnaden, som under senare år varit förhyrd till Älvsborgs regemente i Borås, är i stort behov av reparation, framhåller styrelsen. Byggnaden är uppförd av liggtimmer av anmärkningsvärt grova dimensioner och har ett högt kulturhistoriskt värde, varför den bör bevaras åt eftervärlden. På folkhögskolan finns en värdefull samling museiföremål, huvudsakligen lantbruksredskap, som insamlats av f. rektorn Welin. I förrådsbyggnaden kunde dessa museiföremål få en tillfredsställande uppställningsplats, där de kunde vara till gagn för undervisningen i kulturhistoria, särskilt lantbrukets historia, 10,000 kr. behövs för att reparera byggnaden. Ortsbefolkningen är mycket intresserad av styrelsens förslag.

Vpl:a till officersutbildning.

Genom generalorder har bestämts, att från Hallands regemente skall föreslås 25 värnpliktiga för utbildning till officerare. Uttagningen skall ske bland vpl:a som i år avslutar utbildning till underofficerre.

KOM IHÅG
Röda korsets och Rädda Barnens tyska barnhjälp, postgiro 900 200.

Jaktstigens marodörer måste hållas efter - kråkkrig i vår

Jaktvårdsområdena går i allmänhet in för att skydda rådjur och rapphöns

En storoffensiv mot allt vad kråkor heter bebådar länets jaktvårdskonsulent major C. G. Modigh i Halmstad, som räknar med att man i april månad nästa år skall verkställa en allmän giftutläggning i jaktvårdsområdena och om möjligt även på de olika godsen. Kråkorna är nämligen alltjämt de stora marodörerna i jaktmarkerna, men även vildkattorna vållar otroligt stora skador på villebrådet.

I dessa dagar håller jaktvårdsområdena runt om i länets sina ord. årsmöten, varvid även jakttider fastställas. Dessa lokala bestämmelser varierar givetvis från område till område, beroende på tillgången på vilt.

— Det är just styrkan med jaktvårdsområdena, framhåller major Modigh för H. N., att de kan anpassa sina jakttider efter beståndet. Den allmänna jaktstadgan fastställes ju för stora regioner — flera grupper av län sammanlagda — och inom så vidsträckta områden kan naturligtvis viltbeståndet variera högst betydligt. Dessutom är det så att dessa jakttabeller göras upp redan i april månad för att de skall hinna underställas olika myndigheter, men vid den tidpunkten har man ingen bestämd uppfattning om hurudan tillgången på vilt skall bli. Fram i juli och augusti, då jordbrukarna hunnit undanstöka skörden och man får se vad den döljer, har man en bättre överblick. Inom de smärre jaktvårdsområdena kan följaktligen de lokala synpunkterna få göra sig gällande på ett sätt, som är enbart till fromma för jaktvården.

Den allmänna tendensen i mellersta Halland — även i den norra länsdelen — det är, att man fullt riktigt går in för att i görligaste mån spara den hårt åtgångna rådjursstammen. Merendels har jakttiden på rådjur inskränkts, men i somliga områden har rådjuren helt fridlysts. Rådjuren behöver verkligen konsolideras efter krigsåren, då rådjursköttet blev en åtråvärd vara i brist på annan köttmat.

Även rapphönsstammen är svag, understryker major Modigh. Det är inte bara de hårda vintrarna som verkat deprimerande på rapphönsen. Alla kattor, som tillåtas att stryka omkring i markerna, går också illa åt dem. De små svaga kyckllingarna är naturligtvis ett lätt byte för en katt, man det händer också mycket ofta att denne rövare även attackerar harungar och fullvuxna harar. I jaktvårdens intresse måste alltså kattorna hållas efter strängt, om inte villebrådet skall lida obotlig skada.

Det finns emellertid också anledning hålla ett öga på kråkorna, som även de ansträller stor skada i skogarna. De angriper gärna skogsfågelkycklingar och har särskild smak för orre. I Ullared och Svartrå kom man på den briljanta idén att lägga ut fosforförgiftade ägg, och där gjorde man praktiskt taget rent hus med kråkorna. Detta förfaringssätt länder verkligen till efterföljd, och i april månad hade jag tänkt att vi skulle rikta ett dråpslag mot kråkorna i samtliga jaktvårdsområden och om möjligt även på godsen genom fosforutläggning. Det bleve en kampanj, som omfattade nästan hela länet.

Halland håller fortfarande sin ställning som det län, där jaktvårdsorganisationen är längst framskriden. I nuvarande stund finns 74 områden, omfattande tillhopa 190,000 hektar och över 5,500 markägare. Tillsammans med de tre nya områden, som väntar på att bli organiserade, skulle c:a 200,000 hektar vara klara. Hela länet omfattar c:a 470,000 hektar, men därav är det givetvis stora områden, bl. a. badstränderna, stads- och tätortsbebyggelse, som inte kan ifrågakomma I fullt färdigorganiserat skick kommer 300,000 hektar att vara indelade i jaktvårdsområden. Organisationsarbetet har enl. major Modighs uppfattning hittills gått mycket bra, även om det ännu finns en och annan, som spjärrar emot. Nu är man närmast intresserad av att få Morups socken inlemmad i jaktvårdsorganisationen, som därmed skulle tillföras ytterligare 234 markägare.

Södra Hallands kommunala samarbetsförbund blir ett utrednings- o. förhandlingsorgan

STADGEFÖRSLAG FÖRELIGGER NU KLART.

Det av landstingsman Verner Andersson framförda förslaget om ett samarbetsförbund för södra Hallands kommuner, vilket för en månad sedan diskuterades vid ett möte med kommunalmän från samtliga berörda socknar i Höks härad samt Laholms stad, resulterade i tillsättandet av en kommitté för uppgörande av förslag till stadgar. Dessa föreligger nu och har nedanstående lydelse. Förmodligen komma de att behandlas på ett nytt sammanträde i höst.

Förbundet skall ha till uppgift att vara utrednings- och förhandlingsorgan samt avgiva yttrande och framlägga förslag i ärenden, som hänskjuts till förbundet från de till detsamma anslutna kommunerna.

Förbundet har att med uppmärksamhet följa de kommunala frågor, som kunna vara av allmänt intresse och beröra två eller flera av de till förbundet anslutna kommunerna, samt att verka för dessa frågors ordnande på ett för medlemskommunerna gagneligt sätt.

Förbundets verksamhetsområde omfattar Laholms stad, Laholms, Tjärby, Veinge, Knäred, Hishult, Växtorp, Hasslöv, Östra Karup, Skummeslöv, Rännelöv och Ysby socknar.

Medlemsskap i förbundet vinnes genom att respektive kommuner fatta beslut om anslutning till detsamma och förklara sig godtaga dess stadgar.

Utträde ur förbundet sker på enahanda sätt och skall protokollsutdrag rörande beslut om utträde ofördröjligen insändas till förbundets arbetsutskott, sedan beslutet vunnit laga kraft.

Förbundets verksamhet handhaves av en samarbetsnämnd, vilken väljes av medlemskommunerna. Dessa utse en ledamot för varje påbörjat 1,000-tal av dess befolkningstal vid senaste årsskifte samt suppleanter till lika antal. Mandattiden omfattar 4 år och valet äger rum året näst efter det kommunala val förrättats. Val till samarbetsnämnd förrättas första gången i december 1947 för tiden 1 jan. 1948—31 dec. 1949.

Samarbetsnämnden sammanträder på skriftlig kallelse av dess ordförande. Kallelsen skall vara ledamöterna tillhanda minst fyra dagar före sammanträdet.

Under senare hälften av december månad sammanträder samarbetsnämnden för val av ordförande, vice ordförande och kassör samt för val av fem ledamöter med lika antal suppleanter till arbetsutskott för påföljande år.

Samarbetsnämnden är beslutför när minst hälften av ledamöterna eller suppleanter för dessa äro närvarande. Omröstning sker öppet utom vid val, vilket förrättas med slutna sedlar om yrkande därom framställes. Varje ledamot har en röst.

Samarbetsnämnden må besluta om dagtraktamente och reseersättning till arbetsutskottet.

Endast en ledamot från någon kommun må samtidigt vara ledamot i arbetsutskottet.

Samarbetsnämndens förvaltning och förbundets räkenskaper skola granskas av två revisorer med två suppleanter, vilka utses av kommunerna vardera för ett år, i den ordning dessa äro upptagna i par. 2.

Arbetsutskottet utser ordförande och vice ordförande inom sig samt en sekreterare, vilken icke behöver vara ledamot av utskottet. Sekreteraren ombesörjer skrivgöromålen samt verkställer utskottets beslut. Om arvode till sekreteraren beslutar utskottet.

Ifråga om kallelse till sammanträde, omröstning och beslutförhet gäller vad därom är stadgat för sam arbetsnämnd.

Förbundets omkostnader bestridas av medlemskommunerna i proportion till deras skattekronor enligt senaste taxering. Medlemskommunerna ikläda sig icke större kostnader per år än som svarar emot 1 öre per skattekrona. Skulle för något speciellt fall större uttaxering vara erforderlig skall i vederbörlig ordning framställning därom göras till medlemskommunerna.

Förbundets räkenskaper skola avslutas med kalenderår samt vara tillgängliga för revision senast den 1 febr. påföljande år.

Familjenytt

Glasögon

Stor sortering.
Läkarerecept expedieras.
Tore Nilson.
Storg. Opfiker. Laholm.

FÖDELSEDAGAR:

60 år

fyller i morgon fru Justina Nilsson, maka till hr Gustav Nilsson, Gamleby.

70 år

fyller i morgon överste Gösta Bratt, Stockholm, tidigare chef för Hallands regemente.

DÖDSFALL:

Rektor Brolin i Osby avliden.

F. rektor för Osby lantmannaskola, E. Brolin, har avlidit i sitt hem i Osby i en ålder av 71 år.

Med rektor Brolin bortgick en framstående skolman, som utövat ett stort inflytande såväl i egenskap av skapare och föreståndare av Osby lantmanna- och lanthushållskola som i egenskap av flitig skribent på lantbrukets område. Han var född i Mörrum i Blekinge län, växte upp i ett lantbrukarehem och var från barndomen flitigt intresserad av allt, som rörde lantbruk. Åren 1901—03 genomgick han Alnarps lantbruksinstitut. 1912 kallades han av styrelsen för den planerade lantmannaskolan i Osby att bli dess föreståndare och organisatör. Ett framgångsrikt arbete utförde han under de trettio år han ledde denna skola tills han avgick med pension. Personligen var han en vänsäll man med starka ideella intressen.

Anna Svensson. Efter en kort tids sjukdom avled i dag i sitt hem fru Anna Svensson, Flintarp. Den bortgångna, som var 88 år gammal, var född i Hasslöv och änka efter lantbrukaren Nils Petter Svensson. Trots sin höga ålder var fru Svensson ovanligt frisk och kry ända tills hon för några dagar sedan insjuknade. Hon var en arbetsam och duktig kvinna av den gamla stammen. Trots sin höga ålder sysslade hon tills för kort tid sedan mycket med stickningsarbete.

Närmast sörjande äro tre barn, Gotthard lantbrukare i Flintarp, Hilma gift med lantbr. Fritz Ivarsson, Björkered, samt Agda, som vistats i hemmet och vårdat modern på hennes ålderdom. Sörjande äro dessutom barnbarn och barnbarnsbarn samt övriga släktingar och vänner.

Regeringen sviktar nu i Paraguay

Rebellerna ha erövrat presidentpalatset.

BUENOS AIRES i dag. (TT. fr. Reuter.)

Regeringstruppernas motstånd i Paraguays huvudstad börjar mattas och på tisdagskvällen kunde rebellerna erövra presidentpalatset och andra viktiga byggnader i stadens centrum. Flygplan har bombarderat regeringsfartyg i Paraguayfloden, varvid två lastbåtar sänktes och samtliga ombordvarande omkom.

FÖR SVERIGES JORDBRUKSFOLK,

som av sin historia lärt, vilka offer av blod och egendom som krig, utländskt övervåld och förtryck medföra, måste fred och samförstånd mellan folken samt värnandet av vårt lands frihet och oberoende vara en hjärtesak, som efter måttet av våra krafter bör främjas.

Tandförfallet börjar redan vid mjölktändernas frambrott.

BARNENS TANDVÅRD MÅSTE INLEDAS FÖRE SKOLÅLDERN HÄVDA MODERNA ODONTOLOGER.

I Köpenhamn har man nyligen undersökt förekomsten av tandrötta hos barn före skolåldern och därvid fastställt, att även småttingar i två- och treårsåldern haft karierade tänder. Man har därav dragit den slutsatsen, att undersökningen av barnens tänder måste påbörjas redan innan de fyllt tre år.

Även i Sverige är man väl — och kanske t. o. m. tidigare än på andra sidan sundet — underrättad om nämnda förhållanden o. önskemål, säger tandläkare F i l i p P å l s s o n, Malmö, som bekant bördig från Laholm, i ett uttalande.

— Jag kan bl. a. nämna, att en barnläkare i Lund, docent B. Roos, i ett vetenskapligt arbete om karies i mjölkbettet bl. a. visat, att i vara trakter 23 proc. av barnen i 1½—2-årsåldern ha tandröta, d. v. s. tandförfallet börjar ofta strax efter mjölktändernas frambrott och innan mjölkbettet är helt utväxt. Nämnda procenttal stiger under de följande åren kraftigt, så att 95 proc. av barnen i 5-årsåldern ha karies och många av dem ha mycket svårartad sådan.

Inom den sociala tandvården i Sverige skall enligt folktandvårdsförfattningen undersökning och behandling ske året näst efter det kalenderår barnet fyller tre år, vilket gör att barnen i genomsnitt skulle komma under behandling vid 3½ års ålder. Tyvärr har småbarnsbehandlingen hittills endast i ringa utsträckning kunnat utföras inom folktandvården, som egentligen endast är påbörjad och vars utbyggnad ju f. n. försvåras genom den rådande bristen på tandläkare. Inom den offentliga barntandvården i Malmö ha vi exempelvis t. v. ingen möjlighet att genomföra en systematisk, konserverande vård av mjölkbettet — vi ha svårt nog att klara barntandvården i skolåldern på grund av tandläkarebristen. Vi hoppas emellertid komma dithän någon gång.

Anledningen till att man inom folktandvården stannat inför denna något högre ålder, 3½ år, är nog den, att man vid tiden för författningens tillkomst ansåg, att barnen först efter fyllda tre år och därutöver äro b e h a n d l i n g s b a r a. Den samlade erfarenheten av småbarnstandvård i vårt land var då inte heller så stor, men under den tid som gått har man i ökad utsträckning hunnit syssla med detta vårdproblem. Bl. a. har Eastmaninstitutets tillkomst betytt mycket i detta hänseende. Även enstaka privatpraktiserande tandläkare — det borde vara många fler — ha alltmer börjat ägna sig åt småbarnstandvård.

Åldern för behandlingsbarhet varierar åtskilligt — ej sällan är barnen möjliga att behandla redan i tvåårsåldern, ja, t. o. m. i ettårsåldern och därunder är det i enstaka fall möjligt att bedriva konserverande vård, om man har tillräckligt tålamod och vill ge sig tid och det måste man försöka. Redan i denna tidiga ålder kan man sålunda ofta konstatera förekomst av tandkaries, och då är det självfallet bäst att inte vänta med behandlingen till dess kaviteterna bli så stora, att det är omöjligt att utföra någon varaktig, konserverande vård. F. ö. är detta vårdproblem nog så benigt att tillnärmelsevis lösa hundraprocentigt. Vad som behövs är bl. a. en alltmer spridd upplysning om mjölktändernas betydelse och vård, fler tandläkare och framför allt fler sådana som ägna sig åt småbarnstandvård, fler tandläkarinstitut, bättre utbildning i barntandvård åt de blivande tandläkarna o. s. v. Men icke ens allt detta löser problemet — även om det i hög grad bidrar därtill — utan det är först genom effektiva, förebyggande åtgärder, som vi kan vänta oss de verkligt stora framgångarna i kampen mot tandröta. Vi ha nog en lång väg att vandra, innan vi komma så långt, om det nu överhuvud taget är möjligt att komma dithän inom vårt moderna kultursamhälle.

Smått och Gott

DN har haft en tävling om berättelser ur fåglarnas liv. En tävlande berättar att ett småfågelpar satt bo på fågelbordet utanför hans fönster.

En dag upptäckte vi att en av ungarna råkat få en massa strån av boets inredning i halsen och därigenom fastnat vid detsamma. Då situationen inte förändrats dagen efter ansåg vi att ett ingrepp var nödvändigt för att klara ungen. Undertecknad, såsom varande husfader, utsågs till "kirurg". Beväpnad med en pincett och en brodersax var det bara att skrida till verket.

Det visade sig omöjligt att dra loss stråna ur halsen, då de även snott sig om ungens tunga. Medan jag med pincetten höll tag i stråna klippte jag emellertid med saxen av dem så långt ner i halsen jag kunde Att ungens välbefinnande ökades märktes tydligt, och det dröjde ej länge förrän mamman, som under "operationen" oroligt flaxat omkring boet kom med mat.

Ett par dagar senare råkade en annan av ungarna ut för samma malör. Det visde sig omöjligt för ungen att komma loss, varför det var nödvändigt att åter ta till saxen. Och nu inträffade något märkligt. Under mitt arbete med ungen kom fågelmamman flygande och slog sig helt lugnt ner invid mina händer och såg på hur ungen blev hjälpt, utan att visa minsta tecken till rädsla.

* * *

Synden straffar sig själv, heter det, och detta besannas i följande episod:

Två s. k. söndagsfiskare från en by i norra Småland skulle för en tid sedan ut på en fisketur. De fick låna en båt av en gumma som bodde i närheten av sjön. Ett gott stycke från land förankrade de båten och ämnade pröva sin lycka med den förbjudna konsten att skjuta fisk med dynamit. De tände alltså stubintråden och skulle kasta patronen över bord, men det bar sig inte bättre än att vederbörande tappade den farliga tingesten, som föll ned i båten och rullade in under den fastspikade durken.

Ingen möjlighet fanns att avlägsna dynamitskottet, och som livet är kärt fick de utan pardon ögonblickligen hoppa i sjön. De hann inte simma många meter förrän det brakade löst, och tusentals flisor av den lånade båten yrde om huvudena på dem.

Bad är hälsa. Men det var synd om gumman, som blev av med båten.

— — —

Myndigheterna har som bekant inte bråttom och följande bär syn för sägen:

År 1921 inlämnade en lantbrukare i Roslagen, Karl Jansson från Norrby-Häverö till skogsvårdsstyrelsen en ansökan om att få hugga ned skogsmark inom sitt eget område för att få fram betesmarker. 1924 avled Karl Jansson utan att ha fått definitivt besked. Enligt vad St.-T. erfarit har i dagarna skogsvårdsstyrelsens slutgiltiga utlåtande anlänt till Norrby under Karl Janssons adress.

Ballongfynd vid Mellbystrand.

En amerikansk observationsballong.

En känd norrköpingsadvokat gjorde i går e. m. ett intressant ballongfynd vid Mellbystrand, enligt vad Laholms Tidning erfarit.

Vid 3-tiden iakttog han och hans sällskap att en ballong kom flytande på vattnet in mot stranden. Den hade god fart med hjälp av vinden. Sedan ballongen, som mätte c:a 1½ m., omhändertagits och förts upp på land, sprack den omedelbart.

Av allt att döma är det fråga om en amerikansk observationsballong. Ventilanordningen vägde c:a 1½ kg och i öppningen där kunde man läsa orden "Made in USA". Dessutom kunde man otydligt avläsa en stämpel, som tydligen angav, när ballongen utsläpps. Man kunde emellertid inte urskilja mer än ordet "Mai."

Senaste nytt:

Lik i vattnet! fastsurrat med en järnkätting.

Ruskigt fynd i Nynäshamn — mord befaras.

STOCKHOLM i dag. (TT).

Ett likfynd gjordes på tisdagskvällen vid oljehamnen i Nynäshamn där en person i vattnet såg en man med en kraftig järnkätting om bålen och hatten fastsurrad med snören. Om den döde utsatts för något brott eller själv sökt döden, har ännu inte kunnat fastställas, men enligt MT kan teorien om mord inte helt utesslutas. Mannen har av allt att döma legat i vattnet omkring 3 veckor och hans ålder uppskattas till omkring 40 år.

Långholmare rymde i går i idrottsdräkt.

Under fotbollsmatch.

STOCKHOLM den 12. (TT.)

En långholmsfånge, danske medborgaren Arne Troels Melchior, rymde på tisdagsmorgonen under en fotbollsmatch mellan fångarna. Melchior hoppade över staketet och tog sig upp på Västerbro. Innan han kom upp på bron tog han av sig fångdräkten, under vilken han bar gymnastikträja och vita shorts. Melchior hade dömts till två månaders fängelse för att ha tagit sig hit på illegal väg. Han hade en månad kvar av strafftiden, efter vilken han skulle utvisas.

Rymlingen snabbt gripen.

STOCKHOLM i dag. (TT).

Den danske rymlingen Arne Melchior greps vid 1-tiden natten till onsdagen i en lägenhet i Hjorthagen. Han hade bekanta där och hade kommit dit vid middagstiden. M. återfördes på onsdagen till Långholmen.

»Utrensning» i rysszonen.

Därför att kommunismen ej "blivit populär."

LONDON i dag. (TT. fr. Reuter.)

Enligt News Cronicle Berlinkorr. pågår det i den ryska ockupationszonen "en omplacering på högre förvaltningsposter, som har karaktären av en begränsad, men signifikativ utrensning." Sålunda skall några av överbefälhavarens, general Sokolovskijs, närmaste medarbetare ha entledigats från sina befattningar och hemkallats till Moskva. Om möbleringen väntas också beröra de militära distriktsbefälhavarna i zonen, därför att de inte lyckats göra kommunismen populär i Tyskland.

Haj skrämmer badgäster vid norska kusten

Flera hajstim iakttagna.

OSLO i dag. (TT).

Badgästerna i Sandefjord ha blivit uppskrämda av att hajar börjat visa sig vid kusten. Häromdagen fick ett par fiskare en hajunge på kroken och från en ångare har man sett flera hajstim. Befolkningen har uppmanats till försiktighet vid badning och det är många, som alls icke våga sig i vattnet av rädsla för hajarna.

Forskingrerskan tog 20—30,000 åt gången. Vid förberedande förhör har den för storforskingringen hos Munters Industri A.-B. anhållna fröken Gun Löwe uppgett att de försnillade 130,000 kronorna gått åt på misslyckade börsspekulationer.

Fröken Löwe har kommit över mellan 20,000 och 30,000 kr. i stöten genom falsk bokföring.

Markarydsbygden

Laholms Tidnings lokalredaktion, Markaryd, Villagatan.
Redaktör: SVEN B. JONSSON. Tel. 150.

TENNISSKJORTOR
SHORTS
BADARTIKLAR
köper Ni hos
Larssons Eftr.
Tel. 26
Markaryd.

Låt oss
ta en översyn på Eder CYKEL innan Ni börjar cykelsemestern.
Cykel o. Sport
Gunnar Ohlsson.
Tel. 320 Markaryd.

Kvalitén sätter vi högst.

Laholms Tidn:s Lokalredaktion
Tel. 150 MARKARYD Tel. 150
Vi står gärna till tjänst med vår ANNONSSERVICE.
Annonser förmedlas till alla tidningar.

ORTENS HÄNDELSER,
liv och arbete avspeglas bäst i
LAHOLMS TIDNING.

VAXDUK
OBS.! Fredskvalitet.
KLINTEBERGS.
Tel. 163 Markaryd. Tel. 163

iDAG

uppvaktade byggnadsarbetare Per Bengtsson på Sofiero oss med ett nytt naturens under. Det var en potatisjätte om ett halvt kg. Jätten tillhör potatisslägten Irish Cobbler. Intresserade potatisodlare kan ta sig en titt på rekordpäran på redaktionen.

Och så efterlyser vi nya rekordpotatis och nya naturens under. Det är bara till att fatta telefonluren och ringa på. Eller också att promenera in på redaktionen i Smedjegatan, där alla tidningens vänner i stad och bygd äro välkomna att hälsa på, om det ges tillfälle.

Nu närmast är den stora frågan den, vem som slår Per Bengtssons potatisrekord. Och så efterlyser vi förstås det längsta rågstrået o. s. v. eftersom det nu är skördetid i bygden. Alla äro välkomna med sina iakttagelser, Som sagt.

— — —

En indignerad man från staden uppvaktade oss i går morse och var åtskilliget bister. Och undra på det. Under natten tysta timmar hade någon yngling försökt utmärka sig på ett mindre smickrande sätt. Grindarna till järnvägsträdgården hade lyfts av och placerats på häckar och träd, vid kafé Continental hade bord och stolar placerats huller om buller efter bästa förmåga och vidare syntes vederbörande ha intresserat sig för Hemgårdens automat och sökt flytta på den för att pröva sina kroppskrafter. Ett synnerligen diskutabelt nöje det hela, som rätt och slätt kan betecknas som rena ofoget. Vår klagande man omtalade också, att man hade misstankarna riktade på visst håll, och därför kommer det kanske surt efter för den uppspelte ynglingen och hans sällskap.

Pojkstreck är pojkstreck — men nog får det anses som fullständigt onödigt, att glädjeytringarna av ena eller andra slaget tar sig sådana uttryck, som här skett. Det är överkan på annans egendom och — frånsett att man alltid bör ha till god sed att låta bli andras tillhörigheter — så kan det bli kännbara efterräkningar. Och det är fullständigt onödigt att riskera sitt goda namn och rykte för sin klåfingrighets skull.

X:et.

Våxtorp

Idrottsplatsfrågans lösning.

Som Laholms Tidning omnämnde i sitt referat från måndagens kommunalfullmäktigesammanträde i Våxtorp, har kommunen nu beslutat ordna idrottsplatsfrågan. Detta har skett genom att man av lantbrukare Karl Gustavsson inköper fastigheten Våxtorp nr 2 för 17,000 kr. Denna fastighet ligger synnerligen centralt — mellan lådfabriken och Fågelsångsvägen och alldeles intill stora vägen till Laholm. Här blir utmärkt bra plats för en idrottsplats och det är glädjande, att denna gamla segslitna fråga därigenom kommer att lösas. A fastigheten finnes även plats för åtskilliga industritomter. I köpet ingår icke de å fastigheten uppförda byggnaderna med tillhörande tomt.

Landstingsskatten i länet oförändrad.

Lönestegringar uppväger ökning av skatteunderlaget.

Kronobergs läns landstings förvaltningsutskott har slutfört sitt budgetarbete för året. Utskottet har beslutat föreslå landstinget oförändrad uttaxering eller 3 kr. per skattekrona.

Skatteunderlaget i länet har svällt ut sedan i fjor med ej mindre än 22 procent, men landstingets utgifter har ökats i sådan grad, att det blivit omöjligt att utnyttja ökningen av skatteunderlaget till skattesänkning. Detta beror framför allt på att lönerna till de anställda stigit högst avsevärt dels genom den allmänna löneregleringen, dels genom den nya dyrortsgrupperingen.

Bergshults tröskförening

höll årssammanträde på Markaryds turisthotell på fredagseftermiddagen under ordförandeskap av lantbr. Albert Leandersson.

I den föredragna och godkända verksamhetsberättelsen meddelas bl. a., att föreningens ekonomiska ställning under det gångna arbetsåret betydligt förbättrats så att skulderna nu utgöra endast 600 kr. Under året har inköp gjorts av fläkt för 450 kr. samt diverse andra saker för 606 kr. och på skulderna har avbetalats 200 kr. Inkomsterna ha uppgått till kr. 1.542:36, utgifterna till kr. 1.452:52 och kassabehållningen vid årsskiftet utgjorde kr. 96:84. Tröskan var igång under 300 timmar under 1946 års säsong.

I styrelsen invaldes lantbrukarna Albert Leandersson, Fälleshult, Erik Persson, Hyltan, Harald Svensson, Tansjö, Karl Svensson, Bohult, och Harry Sjöberg, Hult, med lantbrukarna Ivar Andersson, Hamphult, och John Johansson, Bergshult, som suppl. Till revisorer utsågos handl. Erik Svensson, Bergshult, och lantbr. Alfred Karlsson, Fälleshult, med lantbr. Josef Johansson, Hult, som suppl.

Beslut fattades att samma personer som förut skola arbeta vid tröskan under höstsäsongen. Tröskavgiften för såväl medlemmar som icke medlemmar sattes till 4 kr. pr timma.

Efter förhandlingarna höll styrelsen konstituerande sammanträde, varvid Albert Leandersson utsågs till ordf. och kassör och Karl Svensson, Bohult, till sekreterare.

I Smålandsserien, div. II

spelades på söndagen följande matcher:

Hamneda—Delary					3—4	
Lagan—Strömsnäsbruk					1—7	
Timsfors—Ryssby					3—1	
Traryd—Älmhults B					11—3	
Strömsnäsbruk	2	2	0	0	18—1	4
Traryd	2	2	0	0	15—5	4
Timsfors	2	2	0	0	6—2	4
Delary	2	1	0	1	5—6	2
Lagan	2	1	0	1	3—8	2
Ryssby	2	0	0	2	3—7	0
Älmhults B	2	0	0	2	4—13	0
Hamneda	2	0	0	2	3—15	0

Sverige har dock varit frikostigt!

Pressen dämpar dansk kritik av utförselspärr

KÖPENHAMN den 12. (TT)

Beträffande de skärpta bestämmelserna för utförsel av varor från Sverige skriver Ekstrabladet på tisdagen: I stället för att kritisera svenskarnas nya bestämmelser om mindre utförselkvantiteter och helt stopp för endagsturisters inköp måste vi erkänna att Sverige har varit frikostigt. Vi får ju icke glömma att vi själva, praktiskt talat, icke på något område tillåter utförsel av svenskarnas ev. köp här i landet, varuströmmen har blott gått i en riktning! Och till och med nu tillåter Sverige för verkliga turister vissa utförselkvantiteter, som fortfarande väcker glädje i danska hushåll.

De nya inköpsbestämmelserna, som införts från svensk sida torde antagligen i längden underlätta resandetrafiken mellan Danmark och Sverige, skriver B. T. När man nu icke längre på endagsresorna till Sverige får utföra te, kakao och kaffe, torde dessa resor minska betydligt i intresse. För övrigt har den senaste tiden kunnat spåras en väsentlig förbättring i valutasituationen, och bankerna och därmed också Nationalbanken tillföres numera en ständigt växande tillförsel av svensk valuta från svenska turister. En bank i Köpenhamn växlade för ett par månader sedan mellan 50 och 100 svenska kronor per vecka, medan den nu växlar mellan 7,000 och 4,000 kr under samma tid.

Korallrev krossade stillahavsflotten, besättningen räddad

Resan har bevisat hur Polynesien befolkades

OSLO den 12. (TT fr. NTB.)

Ett telegram från Thor Heyerdahl daterat den 7 augusti, meddelar att allt är väl med Kontikis besättning sedan flotten krossats mot ett korallrev på den obebodda ön Rariola i Marquesas-gruppen.

Heyerdahl säger: Vi försökte sedan vinden slagit om styra flotten runt ett farligt korallrev utanför Rariola. Det lyckades inte utan vi kastades upp på revet av en brottsjö. Jag gav order om att alla skulle klänga sig fast vid var sin plankа. Brottsjöar fräste om vår lilla farkost och vågor på 16—20 fot sköljde den längre och längre in på revet. Till slut krossades hytten på däck. Masten gick av och vi förlorade styråran. Alla klängde sig fast vid vraket så gott de kunde. Till slut kom vi upp på revet och kunde vada omkring 500 meter till en obebodd ö. Vi lyckades rädda vattenbehållarna och det mesta av utrustningen fick vi också i land. Vi slog läger under palmerna och använde seglen från Kon-Tiki som tält. Nu väntar vi bara på att komma över till någon av de andra småöarna runt omkring lagunen. Vi hoppas att de är bebodda.

Telegrammet slutar med att påpeka att expeditionens uppgift är löst. Den skullе bevisa att folk drivit på flottar från Amerika över Stilla Havet och att Polynesien befolkades på detta sätt.

Den norska flaggan, som hela tiden vajat från masten på Kon-Tiki, vajar nu på en stång framför tältet under palmerna.

Brittisk filmpolitik chock för Hollywood

HOLLYWOOD den 12. (TT fr. Ins.)

Vart man kommer i filmstaden rör sig talet om den höga skatt som engelsmännen lagt på amerikansk film och det leverantsstopp, som filmproducenterna tillkännagav i fredags.

Skatten kom som en oerhörd chock. För ögonblicket verkar det som om vi står inför slutet på all dyrare produktion. Vi får skära ned lönerna, från de högst betalda stjärnorna till de enklaste studioarbetarnas, och en massa folk får nog avsked om inte.... säger en talesman som önskar vara anonym.

BENSININJEKTIONER OHYGGLIGT DÖDSSÄTT.

Två SS-män dödsdömda.

HAMBURG i dag. (TT).

Den amerikanska militärdomstolen i Dachau har dömt två SS-män vid koncentrationslägret i Gussen till döden genom hängning. De hade avlivat sjuka fångar genom att ge dem injektioner med bensin.

Skärpta bestämmelser för utlandsaffärerna

Avslut kan i praktiken icke ske utan erhållen importlicens

STOCKHOLM den 12 (TT)

Handelskommissionen har tidigare tillämpat en liberal praxis beträffande förlängning av importlicenser. I nuvarande läge har kommissionen beslutat att icke medge förlängning av giltighetstiden för importlicenser, antingen de avser varor som blev föremål för importreglering den 15 mars eller andra varor, vilka av kommissionen utfärdats eller förlängts att gälla t. o. m. 30 september 1947, där ej handelspolitiska eller andra särskilda skäl föranleder till annat.

Kommissionen påpekar att det vid prövningen av framställningar om rätt att införa eller att betala en vara saknar betydelse, att den har anlänt till Sverige. Icke heller ingångna köpeavtal i och för sig tillerkännes vitsord vid prövningen av ansökningar. Det är därför nödvändigt att köp av importreglerad vara icke avslutas utan att importlicens finnes eller att köpet avslutas med uttryckligt förbehåll för att importlicens kommer att erhållas.

Nittonårig kassörska förskingrade 14,000 för firma i Göteborg

GÖTEBORG den 12. (TT)

Omkring 14,000 kr förskingrade en 19-årig kassörska för en möbelfirma i Göteborg, innan hennes falsarier upptäcktes. När man kom på henne lämnade hon en växel som säkerhet för 9,862 kr av det förskingrade beloppet. Acceptantens namn var falskt. Vid rannsakningen vid Göteborgs rådhusrätt på tisdagen erkände hon oförbehållsamt men ansåg att summan var fantastiskt stor. Hon kunde inte redogöra för hur hon använt pengarna. Försvarsadvokaten anhöll om villkorlig dom. Rådhusrätten beslöt att sinnesundersöka den tilltalade.

På BIO

"Laura".

Det var spännande värre på Centrum i går kväll, då filmen "Laura" hade premiär. Filmen var oemotsägligt mycket fascinerande och publiken ryckes med från första början och sedan satt greppet kvar ända till slutscenen. Regien var minst sagt strålande och det hela serverades elegant.

Rollprestationerna voro ypperliga. Särskilt fäste man sig vid Clifton Webb som författaren. Dana Andrews var strålande i polislöjtnantens roll och Gene Tierney, som innehade titelrollen, var också helt till sin fördel.

Den som sätter värde på en verkligt elegant, spirituell och spännande kriminalfilm bör absolut inte försumma att se "Laura".

En kortfilm om jakt inledde. Den var inspelad i färg, men gjorde trots detta ingen människa glad.

Rin.

Skottorps biograf

bjuder som premiär för säsongen filmen "När ängarna blomma". Sigurd Wallén, Ludde Gentzel m. fl. medverka. För regin svarar Hampe Faustman. Filmen har fått omdömet att vara en svensk motsvarighet till "Vredens druvor". Se för övrigt annons i dagens nummer.

Till sist några varningens ord:

Vilda jätteskutt ut i geografin ta bilar och motorcyklar ideligen under sommarens lockande utfärder och emellanåt har man anledning förundra sig över att inte vederbörande resenärer krossats till döds. I Västerbotten slirade nyligen en bil med två personer under stark fart av vägbanan ut i terrängen, där den gjorde tre volter och slutligen hamnade 70 meter från vägen. En av bilisterna slungades 10 meter längre fram mot ett stockupplag och slogs medvetslös. Kamraten klarade också livhanken, men skadades även han svårt. En motorcyklist kolliderade i närheten av Gävle med en bil och kastades i en vid båge över denna ned i ett dike cirka 20 meter därifrån. Han kom undan det vådliga äventyret med en skadad nagel och blåmärken över hela kroppen.

Det är inte alltid det går så lyckligt. Oftast kräver sådana motorvolter ett eller flera dödsoffer. Den allför högt uppdrivna farten med ständig slirningsrisk i kurvor vid möten och omkörningar utgör orsaken. Kör ej fortare än att fordonet under alla förhållanden kan behärskas!

Tipset:

Tolv tolvor får 11,164 kr vardera

STOCKHOLM den 12. (TT)

Tipsresultat för tävlingsdagen den 10 augusti:

Stryktips: 12 vinnare med 12 rätt får var och en 11164 kr, 407 vinnare med 11 rätt får 329 kr och 4,604 vinnare med 10 rätt får 29 kr.

Siffertips: 36 vinnare med 3 rätt får var och en 378 kr och 1,891 vinnare med 2 rätt får 3:60.

Pooltips: Pool 1 odds 287 (vinst för 7 rätt), pool 2 odds 256, pool 3 odds 202, pool 4 odds 152, pool 5 odds 188

Ny tysk aktion för OS-deltagande

FRANKFURT den 12. TT. fr. Reuter.)

Tyskland har officiellt nekats att såsom nation delta i 1948 års olympiska spel men en grupp tyska idrottsledare, representerande hälften av landets unga idrottsmän, planerar att sända en petition till den amerikanske zonbefälhavaren general Clay och höra om tyskar inte kan få ställa upp i Londonspelen såsom särskilda "gäster".

Främste initiativtagare till petitionsidén är Kurt Röser från Frankfurt, son till f. generalsekreteraren i Tysklands olympiska kommitté och ledare för idrottsdetaljen i den amerikanska arméns program för den tyska ungdomen.

Petitionsförslaget har tillkommit sedan ett brev anlänt från ordföranden i Internationella olympiska kommittén, J. S. Edström, till greve Adolf av Mecklenburg, Tysklands ende kvarvarande medlem i kommitté. I brevet meddelar Edström att Tysklands begäran att delta i spelen avslagits och inte kan bifallas förrän zonerna enats.

Förutom Edströms brev har Internationella olympiska kommittén dekreterat att Tyskland inte får delta därför att det inte har någon egen olympisk kommitté.

Ryska idrottsmän tävlar i Paris

Sovjet har meddelat, att ryska studenter kommer att delta i de internationella studentidrottstävlingarna här den 24—31 augusti. Bland övriga länder, som blir representerade märks England, Scottland, Egypten, Italien, Holland, Schweiz, Sverige, Danmark, Belgien och Teckoslovakien.

DOMARELISTA
den 17—21 aug.

Div. IV: Laholms BK—Trelleborgskamr., Bror Johansson, Halmstad.

Div. V: Torup—Laholms IF, André Håkansson, Johansfors.

Div II: Sperlingsholm—Knäred, Gustaf Rydgren, Halmstad; Veinge—Kvibille, Egon Svensson, Halmstad.

Div. III: Ysby—Genevad, P. Tahlcot, Sennan; Laholms BK—Hishult, E. Lennheden, Halmstad. Växtorp—Gullbrandstorp, Åke Jönsson, Halmstad; Skottorp—Rännelöv, E. Nilsson, Genevad.

Reservlagsserierna: Skottorp—Rännelöv, Åke Olsson, Halmstad; Växtorp—Veinge, J. Gustafsson, Halmstad.

Linjemän: Laholm—Trelleborg, E. Lennheden—K. O. Johansson, Trönninge.

Skytte

LAGADALSTÄVLINGEN I SKYTTE.

Från Lagadalstävlingen i skytte i Ljungby i söndags föreligger nu prislista. Ur densamma inhämtas bl. a. följande:

Mästerskapet: 1) Wilhelm Johansson, Åker, 47+48+47+44 = 186 poäng(miniatyrsköld i guld). 6) Sven E. Persson, Laholm, 37+44+44+46 = 171. 8) Einar Persson, Knäred, 45+40+44+41 = 170.

Huvudskjutning: Klass Övriga: 1) Bertil Hansson, Sydhaland, 90 poäng; 2) Bertil Johansson, Hinneryd, 85 p.

Klass IV—V: 1) Evert Andersson, Åker, 94 p.; 2) Sven E. Persson, Laholm, 94 p.; 6) Nils Nilsson, Laholm, 87 p..

Lagpris: 1) Åkers skytteförening 91,3 medelpoäng (Lagadalsskölden för år 1947); 3) Laholms skytteför. 82,0.

Insats på pistoltavla: Klass Ö: 1) Rune Gustavsson, Ljungby, 44 p., kr. 8:—. Pris t. o. m. 36 p., kr. 3:50.

Klass IV—V: 1) Verner Larsson, Ljungby, 56 p., kr. 11:—. Pris t. o. m. 46 p., kr. 3:—.

Korthållsskjutningen: Klass VÖ: 1) Sigv. Ireborn, Skillingaryd, 50 p., kr. 12:—. Pris t. o. m. 37p., kr. 2:—.

Klass IV—V: 1) Einar Persson, Knäred 54 p., kr. 14:—. Pris t. o. m. 46 p., kl. 3:—.

LIGASPELARE FÅR PROCENT VID TRANSFER?

Hyresfri våning och extra arbete normalt.

London: Inför ligafotbollens nya säsong har en gammal fråga i samband med spelarnas övergång från en klubb till en annan blivit aktuell. Som bekant får en spelare själv inte något med av den summa som betalas klubbarna emellan för honom, men på sistone har det allt oftare förekommit, att spelarna i samband med övergången själva mottagit kontanter eller andra förmåner. Många gånger har spelaren begärt, att man skulle ordna en bostad åt honom i närheten av den nya klubben — något som varit mycket förståeligt med tanke på den rådande bostadsbristen och dessutom inte på något sätt står i strid med gällande bestämmelser. Nu uppges emellertid att fotbollsklubbar söker locka spelare till sig genom att erbjuda dem att bo hyresfritt. I andra fall vinkar man med ett lukrativt extraarbete eller liknande, och det tycks ha gått så långt att spelarna börjat betrakta dylika transaktioner som helt normala företeelser i samband med klubbyten.

Enda lösningen på denna fråga torde vara att reglerna ändras så att spelaren själv får en viss procent av överlåtelsesumman. Visserligen kan det invändas att mindre nogräknade spelare skulle kunna utnyttja detta och byta klubb så ofta som möjligt för att varje gång uppbära sin procent. Ett dylikt missbruk kunde emellertid förhindras om man begränsade det antal gånger som en spelare har rätt att byta klubb under en viss period.

FÄRDIGKUSKAT?

Falköpings IF:s inner Uno Ljus har som bekant spritt dunkel kring sin blivande mantalsskrivningsort. Han har varit och inspekterat möjligheterna i bl. a. Borås, Jönköping, Degerfors och Norrköping, och enligt uppgift har han nu definitivt bestämt sig för att bosätta sig i Degerfors.

Ljus vann sin första berömmelse genom mycket gott spel i Västergötlands lag mot Austria i Tidaholm den 6 juli, då han också svarade för de tre svenska målen. Sedan dess har han varit ute och kuskat både i Mellansverige och tidningsspalterna mycket flitigt.

DELTAGAREREKORD.

Till SM i friidrott, som börjar på lördag, har anmälts 552 deltagare, vilket överstiger fjolårssiffran med 38.

Anmälningslistan upptar: 100 meter 47, 200 meter 43, 400 meter 45, 800 meter 60, 1.500 meter 79 (!), 5.000 meter 55, häck 110 m. 28, häck 400 m. 28, hinder 18, höjd 33, stav 17, längd 41, tresteg 22, kula 29, diskus 39, spjut 28 och slägga 21.

LIF:s klubbmästerskapstävlingar

fortsatte på tisdagskvällen med löpning 100 m. och kulstötning för seniorer och juniorer. Som väntat var blev Hans Henriksson klubbmästare på 100 m. och Ivar Bengtsson i kula. I juniorklassen blev Lars Larsson klubbmästare i båda grenarna utan någon större konkurrens.

Resultat:

100 m. Heat I: 1) H. Henriksson 12,1 sek., 2) K. Sevandersson 12,4; 3) G. Ljungberg 12,5. Heat II: 1) J.-E. Lundblad 12,5; 2) I. Henningsson 12,9; 3) I. Bengtsson 13,0. Juniorer: 1) L. Larsson 12,2 sek.; 2) K.-Å. Hansson 12,8; 3) D. Ejwertz 13,0; 4) E. Johnson 13,1; 5) S. Ivarsson 13,2.

Kula. Sen. 1) I. Bengtsson 10,59 m.; 2) K. Sevandersson 8,72; 3) G. Ljungberg 7,82. Jun. 1) L. Larsson 11.42 m. 2) D. Ejwertz 9.77; 3) K-Å Hansson 942; 4) E. Johnson 9,25.

Skåneserien div. IV, nordvästra.

Örkelljunga—Båstad 0—7.
Kvidinge—Bälinge 3—6.
Forsby—Össjö 1—6.

Össjö	2	2	0	0	12—1	4
Båstad	2	2	0	0	10—2	4
Bälinge	2	2	0	0	10—5	4
Vegeholm	1	0	0	1	2—4	0
Kvidinge	1	0	0	1	3—6	0
Örkelljunga	2	0	0	2	2—10	0
Forsby	2	0	0	2	1—12	0

Skåneserien div. III, nordvästra.

Strövelstorp—Sk. Fagerhult 3—1.
Grevie GIK—Förslövs IF 3—1.
Munka Ljungby IF—Salamis 3—0.
Ö. Ljungby IF—Perstorps SK 4—2

Strövelstorp	2	2	0	0	6—2	4
M. Ljungby	2	1	1	0	5—2	3
Grevie	2	1	0	1	9—4	2
Ö. Ljungby	2	1	0	1	5—4	2
Sk. Fagerhult	2	1	0	1	3—4	2
Salamis	2	1	0	1	3—4	2
Förslöv	2	0	1	1	3—10	1
Perstorp	1	0	0	1	2—4	0
Jonstorp	1	0	0	1	1—3	0

Dagens namn:
HILLEVI.
Solen går upp kl. 4.35 och ned kl. 19.48.

Morgondagens namn:
EBBE.
Solen går upp kl. 4.37 och ned kl. 19.45.

OKYNNIG KILLING.

Vid Chessington Zoo i Surrey, England, har man haft ovanligt mycket besvär med en killing, som absolut inte vill hålla sig i styr. Djurskötaren, som tröttnade på hans ständiga ofog, hittade till sist på, att sätta en stadig St. Bernhardshund som "barnsköterska" hos killingen. De delar husrum och killingen finner sig väl tillrätta med övervakningen. Så här idylliskt ser det ut. Vem som är vem behöver vi väl inte tala om?

ARLIGT.

I en nordamerikansk jordbrukartidning stod en annons med följande livfulla formulering:

"Jag behöver en arbetare på min gård. Jag ger inga danslektioner och har inget piano. Jag kan ej bestå stek tre gånger om dagen, men jag ger tre ordentliga mål, en god säng och hederlig betalning. Om någon, som kan skilja en ko från en grammofon och som kan höra en väckarklocka ringa när klockan är fem på morgonen, vill ha arbete, så lovar jag att inte behandla honom som medlem av familjen utan betydligt bättre."

*

Amerikanen berättar:

— Där borta i Västern träffade jag en gång en man, som var så liten att han inte nådde upp att raka sig!

*

— Jag ska söka ny plats. Dom behandlar mig som en av familjen.

*

— Är du inte klok, som dyker när det är så grunt!

— Var ska jag annars dyka — jag kan ju inte simma.

DAMMIGT.

En damsuageförsäljare besökte härom dagen en äldre dam i en avkrok av vårt vackra land. Allt under det han visade henne en orientalisk älskvärdhet rann orden i strömmar ur hans väloljade talorgan, medan damen inte fick en syl i vädret. Utan att hon hann yttra sig på något sätt, satte den driftige försäljaren i gång med en s. k. demonstration för att visa san apparats förträfflighet. Han tog av sig kavajen, halade en grabbnäve sot ur kakelugnen, bredde ut det svarta stoffet på mattor och möbler, hällde ut innehållet i ett askfat på en fätölj och vrängde slutligen en hög jord på bordet, vilken han med en spade grävt upp i trädgården utanför huset.

— Nu ska ni få se på sjutton, sade försäljaren och gnuggade förtjust händerna. Var är den elektriska kontakten?

— Men min käste man, svarade den gamla damen försynt, vi har ingen elektrisk ström i det här huset.

TRÖLIGT.

Lärarinnan L. i G. talde om för barnen att innan fönsterglaset var uppfunnet, använde folk skinn i fönstergluggarna. Så en dag frågade hon lille Herman:

— Nå, Herman, kan du säga vad dom använde innan glaset blev uppfunnet?

Herman: — Dom drack fäll direkt ur flaskan. . .

OM KIOSKHANDEL.

Tidningen "Kioskägaren" innehåller i sitt senaste nummer en rolig intervju med ombudsmannen. Av frågorna och svaren klipper vi följande:

— Vilka är det då som bestämmer vad man får sälja o. s. v.?

— Riksdagen, Socialdepartementet, Arbetsrådet, Statens tobaksnämnd, Priskontrollnämnden, Nyetableringsnämnden, Tobaksmonopolet, Tidningsutgivareföreningens kom missionärsnämnd, Svenska pressbyrån, Länsstyrelsen, stads- och kommunalfullmäktige, magistraterna och polismyndigheterna, hälsovårdsnämnderna, gatukontoren, stadsarkitekterna, skönhetsråden, Sveriges köpmannaförbund, Tobakshandlarnas riksförbund, Chokladfabrikantföreningen, Apotekarnas mineralvattenaktiebolag, Glacebolaget och så jag själv.

— Vad säger kunderna då?

— Allmänheten har ingenting att säga till om nu för tiden.

— Är det detta som kallas fri handel?

— Kioskhandel är ingen handel enligt Arbetsrådet.

— Vad menas egentligen med begreppet "synnerliga skäl"?

— Att närmaste "specialtobakshandel" ligger på minst 10 mils avstånd.

— Blir det inte långt för kunderna att gå då?

— Jo, men det är det som är meningen. Folk ska inte röka i onödan.

— Vad menas med trafikkiosk?

— En kiosk som tillhör Svenska pressbyrån.

*

Storbonden Anton Persons gumma ligger svårt sjuk. Doktorn kommer på besök. Säger, då han ser henne i sängen: — Hon har ju fått spasmer...

—Nää, go'a doktorn — svarar Anton Persson — ho' bara ligger å niger i sänga...

FATALT.

Det var en stor medborgerlig fest i X-köping. Den skulle begynna med ett festtåg genom staden, och i spetsen för tåget skulle en hornorkester marschera, medan jag, som var festmarskalk, skulle gå närmast efter den, skrudad i frack och ett brett, blågult skärp, berättar en deltagare i Sv. Dns fatalitetstävling. Tåget satte i gång och begapades av stora människomassor, för det var en stor fest och hela staden var på benen. Jag marscherade taktfast med högburet huvud, djupt medveten om stundens betydelse.

Då händer något, något förfärligt. Utan att jag ens i denna stund kan förklara hur eller varför gav sig mina onämnbara plötsligt nedåt. Jag måtte ha försummat att häkta fast dem ordentligt. Men jag lät ingen märka något utan marscherade på. Det gick en liten bit men så kom de så djupt ned att jag inte utan vidare kuna ta annat än små trippande steg, omöjligt annat. Och där gick orkestern och blåste en eggande marsch, och där kom festtåget i ynperlig marschtakt, men framför det hela trippade festmarskalken som en dansmästare i en rokokobalett. — Jag hoppas att läsaren utan vidare utläggningar förstår och med medkänsla tänker på den ohyggliga skandalen, för festtåget hade en lång väg att gå och tusenden beskådade prakten.

EN SPJUVER.

I en västmanlandssocken var inte skatteuppbörden särdeles stor, ty det var mest fattigt folk i bygden. En av de tätare var Sundkvist, som också var en stor filur och gärna ville ge de styrande en känga. Vid en skatteuppbörd kom han, just som man skulle slå igen "butiken", och stjälpte ut en massa ettöringar på bordet. Det blev för uppbördsmännen att börja räkna, och det tog en lång stund, vilket förargade dem.

—Varför gör Sundkvist så här? sa en av dem.

— Jo, svarade S. troskyldigt, jag måste spara vartenda öre för att få till den usla skatten!

— Gör inte om en sån där dumhet! löd förmaningen, som Sundkvist lovade efterleva.

Vid nästa skatteuppbörd kom Sundkvist först av alla. Då räckte han fram en tusenlapp.

Den kunde uppbördsmännen inte växla.

JATTTEABBORRE PÅ DRAG.

En av de största abborrar, som fångats i landet, togs nyligen på drag i sjön Säven av ett par boråsare. H. Lundqvist och William Pettersson. Den vägde 2,1 kg. och var 45 cm. lång.

Den största abborre som någonsin fångats i Sverige, vägde 2,8 kg. och togs av en prästman i Gällsjön i södra Östergötland för en del år sedan.

När rönnbären glödde...

Av KALLE I DALEN.
(Eftertryck förbjudes.)

Arvid på Brotorpet och hans hustru bodde långt inne i den smålandska ödemarken. Det var magert med allt detta jordiska på deras lilla småbruk, alltifrån den låga stugan, de magra och steniga åkerlapparna och den knappa brödfödan för dagen. Men en sak hade föraynen, eller vad man nu skall kalla det, slösat i rent överdådigt mått åt Arvid och hans hustru, och det var många barn och vackra barn. Maken till fägring fanns inte varken i den församlingen eller nästa.

I all synnerhet äldsta flickan i barnflocken, den nittonåriga Karin, var en ögontröst bland människoblomstren i vår Herres hage. När hon kom gående på stigen, som leder från Brotorpet ner mot sjön under hängbjörkarna om vår- eller sommarkvällarna, kunde man trott sig skåda en skogens fe. Hennes röda mun lockade och log och hennes stora, blå ögon under smekande sammetsfransar öppnade ett helt himmelrike av ljuvligheter.

Disponent Eks son stod nere i backsluttningen och såg Karin böja sig ner över kallkällan och hämta upp en spann vatten. Över källan hängde en rönn sina tunga, röda fruktklasar. Ynglingen förvånade sig över vattenhämterskans smidiga växt och graciösa rörelser och närmade sig källan i skydd av rönnen. Men ännu mer förvånad blev han då flickan med ett litet överraskat rop vände sig om och upptäckte honom. Hon stod där med halvöppen mun böljande barm och stora, förvånade ögon och betraktade honom. Bertil Ek kände hur hjärtat ökade takten vid åsynen av denna skogens vackra fe och som sig knappast för att hälsa. Men flickan förekom honom.

— Kors bevars, så han skrämde mej, sade hon och lät höra ett litet förskrämt skratt.

Och innan ynglingen visste hur det gick till, måste han också skratta, satte ifrån sig bössan och knekade i väg med vattenspannen uppför stigen till Brotorpet.

Gamle disponent Ek kunde inte begripa, varför sonen dag efter dag drog åt sitt håll med bössan under de fjorton dagar de var uppe på jaktmarkerna för höstjakten. Unge Bertil Ek hade alltid något skäl att smita ifrån sällskapet i skogen och ibland kom han inte hem förrän det blivit mörkt. Än hade han följt ett rådjur, än något annat villebråd långt in i skogarna, men sällan hade han något med sig hem. Det var första gången disponenten tagit sin tjugoåringe son med sig till de avlägsna jaktmarkerna, men i är behövde han vila och få en smula skogsluft från arbetet med studierna, och därför hade han fått följa med. Men inte tyckte varken disponenten eller de andra jaktkamraterna att unge Bertil var någon sällskaplig jägare, som drog omkring ensam så där.

Men den unge mannen log och var glladare för varje kväll han kom hem från jakten, trots att han inget vilebråd hade med sig.

— Jag tycker allra bäst om att njuta av den vackra vildmarksnaturen ensam, sade han, då de andra förundrade sig.

Men så helt bevänt med ensamheten för Bertil Ek var det i alla fall inte. Hade någon gjort sig besvär att följa efter och spionera på honom, hade man snart kommit underfund med detta. Nere på sluttningen av Brotorpet under den glödande rönnen vid kallkällan satt Bertil Ek och den vackra torparflickan många stunder av dagen. Ända sedan deras första möte hade ynglingen fattats av en uppflammande och lidelsefull åtrå efter den vackra flickan. Aldrig hade han kunnat drömma om att det kunde finnas ett så vackert vildmarksblomster gömt i de tysta skogarna där ute, och snart kom han underfund med att han fattats av en obetvinglig kärlek till flickan, som bodde där uppe på torpet. Och hon, den lilla skogsprinsessan, gav sig med blyg hängivenhet åt den vackre och förnäme ynglingen från staden utan att tänka på livets hårda fordringar. Hennes stora, violblå ögon hade fångat den unge jägaren i en snara, som drog hårdare åt hjärtat med varje dag skilsmässan nalkades.

Det var ett stycke fin och levande romantik över avskedet mellan disponent Eks son och den fagra torpardottern den dagen han skulle resa hem med det övriga jaktsällskapet. En serie varma kyssar under rönndruvorna vid källan och ett allvarligt menat: "Vi ses igen, lilla Karin", då den unge mannen försvann mellan trädstammarna.

Bertil Ek höll också ord. En dag under sommarferierna föregav han en resa till en studiekamrat, men reste i stället den långa vägen till faderns jaktområde. Det var lyckliga dagar under hängbjörkarna vid sjön för de båda älskande, och de dagarna befästes deras kärlek till var andra för alltid. I tidens fullbordan och så snart Bertil Eks studier var över skulle han komma tillbaka och hämta sin lilla skogsfe för alltid. Det var vad han lovade vid avskedet och som en pant på löftet satte han en liten ring med en blixtrande vacker sten på Karins finger. Den var värd lika mycket som torparens stuga, men detta visste varken Karin eller hennes far.

Under tiden hade emellertid disponent Ek fått reda på det verkliga målet för sonens resa och när denne kom hem drog det ett svart moln över hans ljusa älskogshimmel. Först log gamle disponenten ett ursäktande leende då sonen berättade om mötena med Karin, men då han med allvarlig röst förklarade för fadern, att det var hans fasta beslut att gifta sig med flickan en gång, blev det annat av.

Det var först då Bertil Ek, gripen av en tärande längtan efter sin lilla skogsfe där borta i ödemarkerna, en dag lämnade studierna och reste ner till Brotorpet, som fadern förstod, att det gällde allvar. Vid återkomsten fattade fadern sitt beslut och en tid därefter befann sonen sig i utlandet, fjärran från hemmet. Där skulle han stanna under några år och utbilda sig för affärslivet och under tiden skulle nog kärleksförvillelsen med torparflickan gå upp i rök, mente fadern.

På hösten, då disponenten återkom för den sedvanliga jakten gjorde han ett besök hos Arvid på Brotorpet. Och med affärsmannens kalla blick gick han rakt på sak. Arvid och hans stackars hustru satt ödmjukt och lyssnade på, men Karin hade genast vid inträdet försvunnit. Dock hann disponent Ek få se en skymt av henne och frapperades av hennes säregna skönhet och friska charm. Han hade ett långt samtal med torparn och hans hustru och när han gick lade han en stor sedel på bordet.

— Gu välsigne den snälle herrn...

Arvid och hans maka följde honom till den låga dörren och hade tårar i ögonen av tacksamhet...

Men ute på gården mötte disponenten Karin. Ett ögonblick stannade han och fixerade den vackra flickan från huvud till fot och så sade han med starkt tonfall på varje stavelse:

—Hör nu mitt vackra barn, en sak. Bertil, min son, har rest till utlandet nu och kommer aldrig tillbaka hit. Hör ni det, kommer aldrig tillbaka hit...

Och så gick han.

Men Karin stod kvar där hon stannat. Hennes blå ögon vidgades, hennes slanka kropp skakades som av en frossbrytning, och med sänkt huvud gick hon in i stugan.

Vad som tog åt Karin det året kunde varken Arvid på Brotorpet eller hans hustru begripa. Hon blev så besynnerligt tyst och dyster och blekare blev hon också för var dag som kom och gick. Andra året på våren blev hon sängliggande långa tider och rent tynade bort. En dag på hösten fick Karin, där hon låg i sin säng med feberrosor på de infallna kinderna, höra skott borta på sluttningen ned mot Brotorpet. Mödosamt steg hon upp, klädde sig och gick stigen ner till kallkällan. Rönnens druvor glödde nu som då — den gången — och tyst och flämtande sjönk hon ner på mossan vid källan. Där fann fadern henne på eftermiddagen, utstrückt på den mjuka mossbädden. Bredvid en nerfallen rönnbärsklase var mossan färgad av blod, lika rött som dessa höstens glödande frukter. Tigande bar far och mor upp sitt döda barn i stugan medan höstskymningen famnade skogen och berget...

Några år efteråt, då herrarna från den stora staden åter gästade vildmarkerna omkring Brotorpet, steg en dag en man inom den låga dörren till Arvids stuga. Länge satt han och talade med de båda gamla och först när skymningen föll in tät genom de små rutorna reste han sig för att gå.

— Var det inte en liten ring på hennes finger?

Frågan kom tveksamt just som han stod i dörren.

— Jo, den ligger här i byrålådan, sade torparen och började leta i bråten. Och så kom han fram med Karins ring.

Länge stod Bertil Ek och tummade på den lilla ringen och så sporde han tyst, om de ville lämna den åt honom. Mot ersättning av det här. Och så stack han en stor sedelbunt i torparns magra hand.

— Så mycke pengar, så mycke, så mycke... Gu välsigne herrn, gu välsigne, alltid så snäll mot lilla Karin å mot oss...

Bertil Ek lyssnade inte på tacksägelserna. Med ett svårt hugg i hjärtat gick han stigen ner mot kallkällan. Där stannade han, höll upp ringen mot aftonljuset så att den härliga stenen gnistrade ett ögonblick och lät den så falla. Som en blänkande droppe föll den i källans djup och försvann. Ännu en droppe föll i den klara vattenspegeln i källan. Det var en tår ur Bertil Eks öga när han sade farväl åt det bästa livet skänkt och berövat honom...

I blickpunkten.

Vi har ju landshövdingar!

Det har länge talats om centraliseringens avigsidor, och på det yttersta i dessa dagar har det tillsatts en kunglig kommitté med uppgift att försöka decentralisera. **Men vi har ju landshövdingar!** Att decentraliseringsfrågan behöver utredas är tydligt — och den har säkerligen lagts i väl förfarna händer, då landshövding Bergquist fått hand om den — men det torde inte behövas så många sidor kommittébetänkande för att föra över en del av den centrala förvaltningen till landshövdingarna, säger dir. Joël Hansson i Skånes köpmannaförbund:

En landshövding är ju en konungens troman, och det säger inte så litet. Vi är vana vid att i en landshövding ha inte blott en hövding till namnet utan även en verklig hövding, som folket kan se upp till med fullt förtroende och vända sig till utan darr på handen. Vi kan nog inte räkna med att få allt vi ber om, men en förklaring och ett vänligt bemötande är värt mycket i vår byråkratiska tid.

Dessa hövdingar känner sina län, deras befolkning och de olika länens särdrag. Låt oss därför få behålla landshövdingarna hemma i våra län. Vi behöver dem! Vi skall inte behöva resa till Stockholm i alla möjliga ärenden för att inför unga och i det praktiska livet oerfarna män föredraga olika ärenden. Den, som inte har den minsta aning om hur en bestämmelse verkar i praktiken, bör inte få sitta och svarva ihop cirkulär, som få — kanske inte ens de underordnade myndigheterna — kan tolka.

Svenska folket är nog införstått med att det i ärenden, som gäller hela landets väl och ve, behövs en central förvaltning, men däriföran och till alla småsaker är det ett långt, mycket långt steg. Inte ens de allra skickligaste ämbetsmännen i Stockholm kan bemästra allt. En landshövding, som är kvar i sitt län, är en värdefull tillgång för länets befolkning. Överlämna därför åt våra landshövdingar att från sina "länsstolar" handlägga en del av de ärenden, som nu går till centralen i Stockholm! En sådan åtgärd skulle säkerligen hälsas med förståelse och tacksamhet.

En annan sak är att alla dessa cirkulär, som myndigheterna ger ut — ibland i form av en mängd frågor som mottagaren ålägges att besvara — utgör en belastning, som med rätta framkallat en "motståndsrörelse". Arbetet för mottagaren har t. o. m. ibland medfört avsevärda kostnader. Kommer så härtill, att mycket verkar opraktiskt skrivbordsarbete, som inte hinner att bearbetas i vår tid eller få någon betydelse i praktiken, då reagerar man och det med full rätt. Att respekten för myndigheternas bestämmelser på grund härav slappnar även i de fall, då de borde strängt efterlevas, blir ju till uppenbar skada för landet, men detta beror i första hand på myndigheternas alltför stora cirkulärproduktion.

Vissa vändningar i hr Skölds sörmlandstal

tyder på att regeringen är redo att backa från sin diktatpositian, skriver Smålands bygdens Tidning:

Framhärdar regeringen är en jordbruksstrid, som ingen part i landet vill ha, oundvikligt. Riksledningen är ingen kaffejunta, som sitter där den sitter blott för nöjet att få sitta där. Dess uppgift är att bevaka jordbrukets och landsbygdens intressen, och så stora värden, icke blott ekonomiska, står nu på spel att ett resignerande skulle få ödesdigra verkningar för framtiden för svensk landsbygd och därmed för hela nationen. På kort sikt kommer regeringspolitiken att ända i varubrist, och varubrist leder till höga priser för konsumenterna. På lång sikt kommer den att ytterligare avfolka jordbruket och landsbygden samt snedbelasta svensk produktion. Den faran är en verklighet som hr Sköld ej mäktar prata bort. Hr Sträng skall vi inte nämna i det sammanhanget.

Visste Ni detta-om tobak?

DET ÄR MYCKET den rökande allmänheten vill veta om tobak och om AB Svenska Tobaksmonopolet — det framgår inte minst av de många förfrågningar Tobaksmonopolet dagligen mottager. Detta är en annons i en upplysande serie, som vi hoppas skall bidraga till ett mera allmänt "tobaksvetande".

När kommer STAMBOUL tillbaka? Varför dröjer BRIDGE? Varför tillhandahåller Tobaksmonopolet över huvud taget så få märken av orientalisk typ numera? Kan bristen på orientaliskt rökverk bero på att odlingarna i det krigshärjade Grekland icke kommit i gång så att det icke går att anskaffa vissa av de mer än tjugo olika sorters orienttobak, som ingår i t. ex. just Stamboul? Hänger det på ett oavslutat handelsavtal med Turkiet? Eller är det emedan utförselförbud för råtobak råder i Egypten?

A ☐ *brist på vissa grekiska tobakssorter*
B ☐ *oavslutat handelsavtal med Turkiet*
C ☐ *utförselförbud för råtobak i Egypten*

Varför är priserna på rökverk så höga? Det är en fråga, som man titt och tätt hör ventileras bland allmänheten. Är det Tobaksmonopolet som självrådigt bestämmer priserna? Eller är det finansdepartementet som räknar ut vad tobaken skall kosta? Eller har svenska folket själv något att säga till om? Ja, vem är det som fastställer tobaksskatten och därmed också i stora drag bestämmer över priset?

A ☐ *Tobaksmonopolet*
B ☐ *Finansdepartementet*
C ☐ *Riksdagen*

OCH HÄR ÄR DE RÄTTA SVAREN

1A Före kriget levererade Grekland många av de högklassiga tobaksorter, som ingick i bl. a. Stamboul och Bridge m. fl. Från detta av kriget svårt härjade land har av flera orsaker ännu inte kunnat anskaffas de tobaksvaliteter, som fordras för framställning av ifrågavarande märken. — Beträffande alternativ C kan framhållas, att odling av tobak icke förekommer i Egypten.

2C Riksdagen bestämmer tobaksskattens storlek. Den varierar för olika slag av tobaksvaror. T. n. är den i genomsnitt 74,68 % av utförsäljningspriset.

Har Ni själv något intressant uppslag till fråga om tobak av allmänt intresse — skriv några rader till Tobaksmonopolet, Avd. 69, Stockholm.

AB SVENSKA TOBAKSMONOPOLET

Ryssarna köpte 157 hästar på Gotland. Den ryska uppköpskommissionen har avslutat sina uppköp av hästar på Gotland. Inalles har köpts 157 hästar, därav tio hingstar och resten arbetshästar. Högsta priset har varit 1,550 kr. för arbetshästar och 4,300 kr. för hingstar. Kassationsprocenten har varit den minsta, som förekommit i något län.

RADIOPROGRAMMEN

ONSDAG

Riksprogrammet:

7.45 Morgonandakt (pastor Ruben Swedberg).
8.00 Nyheter och väderlek.
12.00 Klockspelet från Stadshustornet; dagens dikt. Därefter: Hägloftstrion spelar svenska småstycken.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Valutor och fondbörs.
12.55 Tidssignal.
13.00—14.00 Radiotjänsts underhållningsork. spelar under ledning av Sven Sköld.
17.00 Väderlek.
17.10 Skepp ohoj! Ett program för svenska sjömän.
17.30 Berömda dansorkestrar. I. Glenn Millers ork. Grammofonkåserl av Willard Ringstrand.
18.00 Musik av i går och i dag. Medverkande: Kerstin Torlind, sång, Otto Kyndel, violin, och Stig Westerberg, piano.
18.30 Gammal dansmusik av Edith Sedersteds kapell.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek. Dagens eko.
19.30 »För dig allen». Kärleksvisor sjungna av kvartetten Con amore. Vid flygeln: Jerry Högendt.
20.30 Grammofonmusik.
1. Göta pansarlivgardes marsch (Schubert). Svea livgardes musikkår. Dir.: Per Grundström.
2. C'est la chanson des accordéons, vals (Leden-Money). Georges Guetary, sång.
3. Tin pan alley medley nr 78. Ivor Moreton och Dave Kaye, piano.
4. En vår utan dig (P. Ramel). Christine Reinius, sång. Ulf Sandströms ork.
5. Balladen om Bellman (E. Taube). Nils Jolinder, sång.
6. Destiny, vals (S. Baynes). Sidney Torchs ork.
7. Swing low, sweet chariot, negro spiritual. Bing Crosby, sång.
8. Träumerei (R. Schumann). Poltronieri-kvartetten.
9. Tyska danser (Schubert-Webern). Berlins filharmoniska ork. Dir.: Leo Blech.
10. Als Bäblein klein ur »Muntra fruarna i Windsor» (O. Nicolai). Solist: Willy Schneider. Dir.: Josef Breuer.
11. Duettino concertante efter Mozart (F. Busoni). Astrid och Hans Otto Schmidt-Neuhaus, piano.
12. Adelaide (L. van Beethoven). Jussi Björling, sång.
13. Final ur Konsert e-moll för violin och ork. (F. Mendelssohn). Solist: Joseph Szigeti. Dir.: Thomas Beecham.
21.30 Melodi och rytm. Olof Widgren läser ett avsnitt om musiken ur Platons »Staten».
21.50 Ludwig van Beethoven: Pianotrio c-moll op. 1 nr 3. Astrid Berwald, piano, Lottie Andréason, violin, och Carin Frumerie-Luthander, violoncell.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.15 Modern dansmusik på grammofon.

TORSDAG

Riksprogrammet:

7.35—7.40 Lediga platser.
7.45 Morgonandakt (kyrkoadjunkt Harald W. Andersson).
8.00 Nyheter och väderlek.
12.00 Klockspelet från Stadshustornet; dagens dikt. Därefter: Grammofonmusik.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Valutor och fondbörs.
12.55 Tidssignal.
13.00 Den glada änkan, operett av Franz Lehár. Akt III från Kungl. Teatern. (Banduppteckning). Dirigent: Sten-Ake Axelson. Personer: Baron Mirko Zeta, pontevedrinsk ambassadör i Paris — Arne Wirén; Valencienne, hans gemål — Ruth Moberg; Greve Danilo Danilovitj, legationssekreterare, kavallerilöjtnant i reserven — Einar Beyron; Hanna Glawari — Isa Quensel; Camille de Rosillon — Arne Ohlson; Vicomte Cascada — Erik Sundquist; Rasul de St Brioche — Georg Svedenbrant; Bogdanovitj, pontevedrinsk konsul — Gösta Björling; Sylviane, hans fru — Hildur Bodén; Kromow, pontevedrinsk legationsråd — Sven Erik Jacobsson; Olga, hans hustru — Gösta Allard; Fritsjitj, pontevedrinsk överste, militärattaché — Hugo Hasslo; Praskovia, hans fru — Inez Köhler; Njegus, kanalist vid pontevedrinska legationen — Folke Cembraeus.
13.35—14.00 Händelser på sommarön. En berättelse ur "En för alla" av Harry Borglund. Upplästning av Toivo Pawlo.
17.00 Väderlek.
17.10 Andaktsstund av missionssekreterare Hjalmar Brundin. Ämne för betraktelsen: I dag, Psalmer: 129: 1—4; 241: 1—3. (Karlskrona).
17.35 Lille John Blund. Ulla Jacquet sjunger vaggvisor för barnen.
17.50 Lediga platser.
17.55 Grammofonmusik.
1. Helios, uvertyr (C. Nielsen). Det Kgl. Kapel. Dir.: Thomas Jensen.
2. Flyv Fugl, flyv (Winther-Hartmann) Lalritz Melchior, sång.
3. Danse champetre op. 105 nr 1 och 2 (J. Sibelius). Emil Telmanyi, violin.
4. Mitt i en blomstermånad (Alfvén-Guilberg). Orphei drängar. Dirigent: tonsättaren.
5. Morgonvandring (E. Sjögren). Tore Wiberg, piano.
6. Intermezzo (E. Melartin). Helsingfors stadsorkester. Dirigent: Georg Schnéevoigt.
7. Fyrtorl ur "Värmlänningarna" (Dahlgren-Randel, arr. Axelson). Arne Ohlson och Ingrid Magnusson, sång. Kör och orkester. Dirigent: Sten-Ake Axelson.
8. Pierrot, vals (Groth-Liljeqvist). Einar Groths orkester.
9. Anna Bella Miraflor (E. Taube). Evert Taube, sång. Ferusziis orkester.
10. Plinke-plonse, foxtrot (S. Asmussen). Svend Asmussens kvintett.
11. Skeppar Ostermans vals (Axelsson-Paddock). Karin Juel, sång. Waldimirs orkester.
12. Marit, schottis (C. Sandberg). Skaus kvintett.
13. Nordens fanor, marsch (R. Lindebroe). Kgl. Livgardes musikkorps. Dir.: Georg A. Madsen.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek. Dagens eko.
19.30 Kabaretorkestern spelar under ledning av William Lind.
20.00 Semester med yxa och säg. Mikrofonen hälsar på hos fritidshuggare.
20.15 Musikalisk frågesport under ledning av Per Lindfors. Kristinehamn contra publiken på Skansen.
20.55 Över förmåga. Drama av Björnstjerne Björnson. Radioversion och regi: Olof Molander. Personer: Adolf Sang, präst i Nordlandet — Olof Widgren; Klara Sang, hans hustru — Berta Hall; Elias och Rakel, deras barn — Per Oscarsson och Kerstin Rabe; Mrs Hanna Roberts, syster till Fru Sang — Märta Arbin; Den okände — Sven Millander; Kröjer, Blank, Bred, Falk och Jensen, präster — Hans Strråät, Nils Hultgren, Wiktor Andersson, Torsten Bergström och Toivo Pawlo; Biskopen — Ake Claesson; Prästänkan — Aurore Palmgren. Handlingen utspelas i en nordnorsk fjällbygd.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.15 Underhållningsmusik av Berns orkester under ledning av Hans Eichinger. Solist: Linnea Schelén, sång.

Prenumerera på Laholms Tidning!

FREDAG

Riksprogrammet:

7.45 Morgonandakt (kyrkoadjunkt Harald W. Andersson).
8.00 Nyheter och väderlek.
12.00 Klockspelet från Stadshustornet; dagens dikt. Därefter: Teddy Walker's havajiensemble, Holland, spelar (Norrköping).
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Valutor och fondbörs.
12.55 Tidssignal.
13.00 Vi åkte buss till Paris. Margareta Munthe berättar.
13.15 Gotthard Arnér spelar orgel. (Från Växjö domkyrka).
13.45—14.00 Nalle Brun och Nalle Grå. Lillemor Biörnstad läser en saga för de allra yngsta av Kai Kjellén.
17.00 Väderlek.
17.10 Thé dansant med Allan Johanssons dansorkester och Bob Laine, piano. Medverkande: Flickery Flies och Kay Söderman.
17.45 Grammofonmusik.
1. Hoe down (A. Copland). New Concert String Ensemble. Dir.: Jay Wilbur.
2. Valse pirouette (Gonzales). Tobis orkester.
3. Låt tonerna förklara (Fredreksen-Roland). Bertil Boo, sång. William Linds kabaretorkester.
4. Hammar-Olles vals (Fryman-Iseborg). Margareta Kjellberg, sång.
5. Chiquita mia, tango (Remy-King). Mantovanis orkester.
6. Un peu d'amour (Ross-Silesu). Richard Tauber, sång.
7. Kamennoi-Ostrow (A. Rubinstein). Bostons promenadorkester. Dir.: Arthur Fiedler.
8. Larghetto (A. Dvorak). Lilla d'Albore, violin.
9. Zigeunerleben (R. Schumann). Thomanerkören. Dir.: Günther Ramin.
10. Scherzo ess-moll op. 4 (J. Brahms) Wilhelm Backhaus, piano.
11. Ständchen (R. Strauss). Julius Patzak, sång. Dir.: Julius Prüwer.
12. Ur "Susannas hemlighet" (E. Wolf-Ferrari). a) Gioia, la nube leggera. Solist: Lucrezia Bori. Dir.: Frank Black. b) Uvertyr. Bostons promenadorkester. Dirigent: Arthur Fiedler.
18.45 Veckans lördspedel.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek. Dagens eko.
19.30 Nils Södermans kvintett spelar filmmelodier.
19.45 "Det var på Lorenberg..." Ett program om Axel Ehrnfelt, revyer på Folkan i Göteborg, sammanställt av Elis Andersson. Medverkande: Zara Backman, Bullen Berglund, Ludde Gentzel och Gustav Lövås. (Repris).
20.25 Sång av Florence Wiese, London.
Vid flygeln: Stig Westerberg.
20.45 Jag är den svarte brodern. En rapsodi om negerproblemet i diktens och musikens spegel.
21.20 Från Paris-operettens glansdagar. Medverkande: Britt Leonarde och Gösta Kjellertz, sång, och Radiotjänsts underhållningsorkester. Dir.: Ernst Hauke.
22.00 Snapshots från Amerikas gyllene stat. Torsten Brandel talar från San Francisco.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—24.00 Nattsiskonsert på grammofon. Symfoniorkester. Dirigent: Roger Desormière.

Fåfäng kamp mot gräshoppor. Invånarna i den lilla byn Bastudette i Sydfrankrike kämpade hela natten till måndagen i skenet av strålkastare och eldar för att söka rädda sin gröda från en förhärjande invasion av gräshoppor.

Vi måste ha dödat tusentals, säger en invånare efter den nattliga bataljen, men det såg ut att finnas massor kvar. De odjuren har på en enda natt ätit upp det mesta av vad det tagit oss ett år att odla.

UTRIKESKRÖNIKAN:

Om det tyska problemet

Vi kan som hastigast erinra oss några av de ekonomiska transaktionerna med det besegrade Tyskland efter det första världskriget. Stor vikt lades vid krigsskadestånden som gav anledning till ett par av 1920-talets mest uppmärksammade konferenser och "avtal". Från tämligen svindlande belopp krympte dessa skadestånd successivt för att vid en konferens vid början av 1930-talet fixeras i några miljarder. Man nådde aldrig någon enighet om vad Tyskland verkligen betalade, men för många framstod krigsskadestånd som en tämligen tvivelaktig eller åtminstone kortsiktig metod efter de erfarenheter som 1920-talet gav. Någon ockupation av Tyskland var det ju vid denna tid inte fråga om men segerparten sökte i alla fall genomdriva fredstraktatens bestämmelser om avrustning av Tyskland. Den interalliierade kontrollkommissionen i Berlin resignerade emellertid fram mot mitten av 1920-talet och kunde kort sagt konstatera att den hemliga tyska upprustningen redan var i gång.

Även vid denna tid blev det en huvuduppgift i segerpartens politik att söka resa en barriär mot nya tyska angrepp vilkas förutsättning självfallet skulle vara en upprustning. Vi vet att man av olika skäl kom till korta med denna uppgift, inte minst därför att segermakterna inte kunde enas om en gemensam linje i sin politik, ett förhållande som tyskarna i hög grad profiterade av. Inte minst med hjälp av amerikanska lån kunde de snabbt bygga upp sitt näringsliv igen och därmed lägga grunden för den militära upprustningen. Som bekant blev amerikanernas erfarenheter av denna länsgivning inte särskilt uppmuntrande. S. k. infrusna fordringar i framför allt Tyskland gav god näring åt den amerikanska isolationismen. Det ruttna Europa skulle få klara sig på egen hand.

Till dessa mellankrigserfarenheter har sedan kommit alla lärdomar som tysk aggression o. erövringslust i nation.-socialistisk regi givet. Vid krigsslutet 1945 var det därför naturligt att den "hårda" behandlingen av Tyskland hade många förespråkare även på officiellt ansvarigt håll. Det tycktes inte finnas någon annan utväg än att genom resoluta ingrepp reducera Tyskland så starkt att det inte en gång till skulle få möjlighet att kasta världen in i ett förödande krig.

Den ofta vantolkade Vansittart har kanske bättre än någon annan formulerat en förnuftig målsättning för behandlingen av Tyskland, tömda arsenaler, fyllda visthusbodar. Härmed har han ju menat ,att problemet går ut på att verkligen genomföra och kontrollera en effektiv nedrustning men att för den skull inte beröva Tyskland dess försörjningsmöjligheter. Med all rätt har han framhållit att kontrollen av en nedrustning inte bör vara så svår som det ofta utmålats. Och han har med all rätt understrukit att ett Tyskland på svältgränsen knappast erbjuder en lämplig jordmån för pacificering och demokratisering och ett fredligt inordnande i det internationella samarbetet.

De direktiv som de allierade utfärdade vid krigsslutet gick emellertid betydligt längre. Militärregeringarna i det besegrade Tyskland ålades att tillse att inga åtgärder vidtogs för Tysklands ekonomiska återuppbyggnad eller för stärkande av det tyska folkhushållet. I bakgrunden skymtade kanske i lämpliga delar bl. a. den s. k. Morgenthauplanen på Tyskland som ett jordbruksland med möjligtvis en konsumtionsindustri. Men den i militära sammanhang riskabla tungindustrin skulle en gång för alla avskrivas.

Genom zonuppdelningen och oenigheten mellan segermakterna har väl det tyska kaos blivit större än det behövt bli. Detta förhållande har säkert bidragit till att man särskilt på amerikanskt håll allt mer börjat inse det omöjliga i att genomföra de tidigare radikala planerna. Ett återupprättande av det tyska näringslivet och ett återställande av en tämlig levnadsstandard är inte bara ett tyskt utan ett gemensamt europeiskt intresse. Särskilt på den europeiska marknaden behövs Tyskland både som exportör och importör. Man kan inte i Europas mitt upprätta ett konstlat ekonomiskt vacuum. Både från ekonomisk synpunkt och med tanke på den politiska avspänningen måste detta vara en orimlighet.

Officiella amerikanska uttalanden på senaste tiden har klart understrukit den uppfattningen att Europas ekonomiska sanering inte kan genomföras om det tyska näringslivet hålles kvar på sin nuvarande bottennivå. Men man har väl samtidigt att räkna med politiska aspekter av frågan. Den målmedvetna sovjetryska expansionen måste mötas med åtgärder som verkligen höjer de västeuropeiska ländernas produktion och levnadsstandard och därvid måste stor betydelse tillmätas Tyskland. I detta sammanhang kan väl Marshallplanen naturligt infogas.

Förskjutningen i den amerikanska politiken kan uttryckas så att man allt mer blir beredd för åtgärder åsyftande att höja den tyska produktionen och levnadsstandarden och att ånyo inordna Tyskland i den europeiska hushållningen. "Avindustrialiseringen" av det tyska näringslivet har reducerats till en önskedrömn som inte tålt kontakten med realiteterna. Det europeiska nödläget kan till avsevärd del få sin förklaring genom Tysklands bortfall som exportör av kol, stål och maskiner. Inte minst är det som bekant problem i Ruhrdistriktet som därvid framstår som särskilt aktuella.

Planerna på en "industriplan" för Tyskland markerar alltså att de hittills tillämpade metoderna inte visat sig lämpliga. På mycket lång sikt vore det kanske möjligt att reducera Tysklands relativa betydelse för det europeiska hushållet alltså genom stark industrialisering av andra länder. Men denna långa sikt står inte till förfogande. Nu gäller det att lösa synnerligen aktuella och överhängande problem av betydelse inte bara för Europa utan också för världen i dess helhet. Även från rent egoistisk amerikansk synpunkt framstår den europeiska saneringen som en mycket påträngande nödvändighet.

Den amerikanska produktionen är högt uppdriven, cirka 200 miljarder dollar årligen. Härav disponeras för export cirka 16 miljarder, men de europeiska köparna kan bara åstadkomma cirka 8 miljarder som motprestation. En gång i tiden trodde man att Amerika ledigt skulle kunna klara sig utan exporthandeln. Man tror inte så längre. Man tror inte heller på det lämpliga i att fortsätta med mer eller mindre planlösa dollarkrediter för att hålla den nödvändiga exporten vid liv, nödvändig för att säkra den amerikanska standardhöjningen. Då framkommer helt naturligt Marshallplanen med sitt erbjudande om ekonomisk hjälp, under förutsättning att de europeiska staterna kan enas om en långsiktig plan som garanterar att det blir en hjälp till självhjälp. Men det är signifikativt att samtidigt signaleras en ny och mera positiv inställning till frågan om Tysklands näringsliv och försörjningsmöjligheter.

IMS.

Minns Du Din lilla finska gäst? Din skyddsling behöver fortfarande Din hjälp i ett kargt och fattigt land. Stöd Hjälpkommittén för Finlands Barn. Postgiro 900 900.

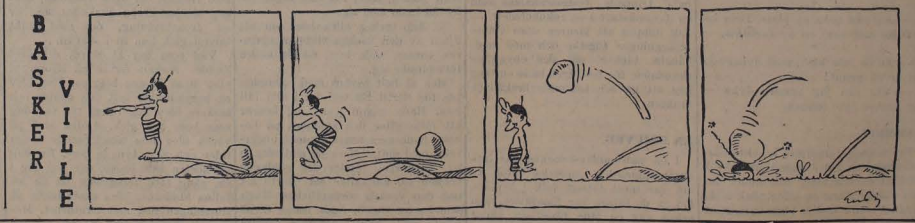

Hinneryd

Till kungs för att få sälja fastigheten.

Hr Yngve Heldt, Näthult, Hinneryd, anhåller hos k. m:t om tillstånd att till annan än jordbrukare sälja sin jordbruksfastighet Näthult nr 1 i Hinneryds socken. Han köpte den för en del år sedan åt sina föräldrar men på grund av hög ålder och sjuk dom förmår de ej längre bruka den och själv har han anställning inom industrien. I fjol hembjöd han egendomen för inlösen till kronan såväl genom överjägmästaren som genom stiftsnämnden, men båda tackade nej. Egendomen omfattar cirka 80 hektar, huvudsakligen skogsmark. Den har dåliga ekonomibyggnader men bra bostad. Trots upprepade för sök att söka sälja egendomen även till jordbrukare ser han sig nu ingen annan utväg att bli av med den än att sälja den till någon, som vill odla skogsmarken och använda bostaden som semesterhem.

Ungdomsdrömmar

Svensk kärleksroman från sekelskiftet

(134)

— Nej, Hon är således din flicka. Jasså, hon är det! Jag har verkligen varit förlåtligt blind i allt, men jag skall se klarare hädanefter.

— Ja, hon är mitt barn, lilla Märta, Karins och mitt. Jag har ingen orsak att dölja det numera.

— Och det vågar du säga mig så lugnt?

— Jag har ingen orsak att dölja det numera, tvärtom, upprepade slotten häröker halvhögt.

Därpå öppnade han dörren, men grevinnan höll honom tillbaka genom att ställa sig i hans väg.

— Jag vill bara säga dig en sak, innan du går. Hon tycktes på en gång ha blivit så förunderligt lugn. Jag kan och vill aldrig återse hennes mera, aldrig. Du måste förskona mig från det — — — Hon må gärna komma hit, om hon har hust, men inte då jag är på Bjärsjöckloster. Du måste underrätta mig på förhand, så att jag har tid att hinna bort från mitt hem för denna främmande varelse, som tränat sig in här... Du kan ju låta alla oss andra flykta härifrån som skrämda fåglar från sitt eget bo och taga henne till dig i stället... Gör det, Henrik, gör det!

Greve Behrenkreuts såg sin hustru fast och stadigt in i ögonen.

— Detta hade jag aldrig trott om dig, Constance, sade han sorgset förebrående.

Det var som om grevinnan fått en ny tanke vid dessa ord.

— Jag ångrar intet av det förflutna, återtog hon häftigt, jag skulle icke vilja ha det ogjort, inte göra om en enda handling, även om jag kunnat det nu... Jag har omedvetet gjort min plikt mot detta barn. Det finns bara en enda sak, som jag ångrar i mitt liv... och den... den rädde jag knappast för.

— Säg mig vad det är, Constance!

Hon skakade nervöst på huvudet och lämnade vägen fri.

— Gå nu! yttrade hon kallt. Jag har ingenting mera att tillägga.

Han gick, men innan han hunnit fram till trappan, öppnade slottsfrun åter dörren och yttrade med en röst, som tycktes helt och hållet främmande:

— Ah, Henrik Behrenkreuts — att jag aldrig trätt in under detta tak!

— — —

Hela vintern arbetade Märta med liv och lust, nu var hon ju snart nära målet, det kära målet, som hon så länge drömt om — vägen till oberoende och självständighet. De sista veckorna innan anmälan skulle ske till studentexamen, kunde hon inte tänka på något annat, varken natt eller dag. Hon drog sig från allt umgänge och alla nöjen; den enda hon var nästan ständigt tillsammans med var Anny Manderhielm.

De promenerade tillsammans varje dag och om aftnarna kom fröken Anny alltid tassande i tunna skor in i Märtas rum för att få sig en liten pratstund, innan det var tid att gå till sängs. Förtroendet och vänskapen mellan de båda flickorna växte dag för dag och det fanns ingenting, som inte unga fröken Anny numera kunde med full trygghet lägga ned i sin vänninnas sköte.

— Jag talar om allting för dig, Märta, men du är bra sluten gent emot mig, sade fröken Manderhielm en kväll, när hon satt uppkrupen i Märtas soffa framför brasan.

— Nej, det är jag inte, men saken är den, att jag egentligen ingenting har att tala om för dig om mig själv.

— Ah, det har du nog, om du vill!

— Ingenting, som rör det närvarande eller den tid, vi varit bekanta.

— Nåja, men det förflutna då, det är jag lika intresserad av.

— Det är ingenting, som kan intressera dig, Anny, och jag skulle aldrig vilja riva upp det igen.

— Inte för mig ens?

— Inte för dig ens, min vän!

— Jo, men du skall ändå en gång komma att anförtro mig allt, Märta, det är jag viss om, det känner jag på mig.

— Kan du förmå mig till det, Anny, då har du också förmått mera än någon annan människa på jorden — — — utom en.

— Och vem är det?

— Det är ingen nu, det var min mor.

Fröken Manderhielm stirrade tankfullt in i de falnande glöderna.

— Vill du svara mig på en sak, Märta?

— Kanske.

— Har du inte varit förlovad en gång?

Märta skiftade hastigt färg.

— Jasså, du vet det, sade hon sakta.

— Ja, jag vet det, allting sprids, kära du.

— Låt oss inte tala mera om denna sak, Anny, jag vill inte tala om den.

Det låg någonting över hela denna unga varelse, som förstummade alla vidare frågor.

— Säg mig bara en sak, Märta, och jag skall aldrig mera pina dig med några frågor. Du sade en gång, att den enda människa, du någonsin älskat, var din mor. Är det sant?

— Ja, det är sant. Den unga flickans röst hade en klang, som utesslöt varje tvivel om sanningen av hennes ord.

Fröken Manderhielm satt åter länge helt tankfullt. Efter en stund bröt hon dock tystnaden.

— Men nu kommer jag till det närvarande, du slutna varelse, yttrade hon och sökte anslå en gladare ton och nu släpper jag dig inte så lätt, nu fordrar jag förtroende.

— Det har du ju redan, sade Märta småleende.

— Har jag det verkligen?

— Ja, det har du.

— Är det sant, att ditt hjärta ännu är fritt? frågade hon efter ett kort uppehåll allvarligare.

— Ja, det är fullkomligt sant, Anny.

— Jag har så svårt att tro det, därför att jag så ogärna vill tro det. Vet du, att Hugo Reuterhiem har köpt sig en villa vid Södertälje att bo på om somrarna.

Märta reste sig upp.

— Varför skall du börja tala om detta med mig? yttrade hon nästan häftigt. Du vet ju, att det endast plågar mig.

— Ah, nej men Märta, Märta! Fröken Anny såg upp på henne med en bedjande, förebrående blick.

— God natt, min vän! Märta Adler räckte fram sin hand.

(Forts.)

Våra vänner äro de som älska oss trots våra motgångar.